

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๗๑

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

(นายประพันธ์ นัยโกวิท ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายประพันธ์ นัยโกวิท : แล้วก็เขาส่งร่างนี้ให้รับฟังความคิดเห็นจากผู้อำนวยการเลือกตั้งทั่วประเทศ ซึ่งก็ได้เอา ๒ ฉบับนี้กลับมาพิจารณาในที่ประชุม กกต. แล้วเขาว่าจะมาประชุมอีกครั้งวันที่ ๖ กันยายนเสร็จแล้วเขาจะส่งมาให้ ๒ ฉบับก่อนเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยพรรคการเมืองกับเลือกตั้ง ส.ส. ส่วนอีก ๒ ฉบับเรื่อง ส.ว. กับเรื่องกฎหมาย กกต. เขากำลังส่งไปรับฟังความคิดเห็นที่จะส่งตามมานะครับที่ได้รับแจ้งมา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : คุณอัครคนที่จะไปเขียนกฎหมายบอกให้เขามาหรือเปล่าวันนี้

นายอัคร จารุจินดา : คงเริ่มตั้งแต่สัปดาห์หน้าถ้ามีประชุมนะครับ

ประธาน : เดี่ยวเอาชื่อมาให้มาเถิดตามคำสั่ง

นายอัคร จารุจินดา : ให้กับพวกทีมหายไปไหนหมดไม่รู้

ประธาน : เล่าให้ฟังแล้วอย่าไปเล่าต่อแล้วกัน ปกรณ์เขาเคยมาปรึกษาว่าเขาถูกทาบถามให้ไปเป็นเขาก็ถามความเห็นผม ผมก็บอกว่าการเป็นเลขา ครม. มันต้องการคนประเภทหนึ่งซึ่ง ๑. ต้องชอบสังคมเข้าได้กับคนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องตามใจนักการเมืองได้ในบางครั้งบางคราว ๒. ต้องใกล้ชิดกับในวัง แล้วก็ ๓. ต้องยอมรับความเสี่ยงว่าพอเปลี่ยนรัฐบาลแล้วจะหลุด แล้วผมดูแล้วคือนิสัยปกรณ์ไม่ใช่คนอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมก็บอกถ้าปฏิเสธได้ก็ให้ปฏิเสธไปอย่าไปเลย เขาก็คงคิดแล้วเขาก็ปฏิเสธเขาก็ไม่เอา เพราะถ้าเขาอยู่กฤษฎีกาเขาเป็นเลขาธิการได้แน่แล้วเป็นได้ยาวด้วยอยู่นาน ตอนหลังก็รองนายกฯ วิษณุไปเคี้ยวเชิฐบอกถ้าไม่เอาปกรณ์มาไม่รู้จะไปเอาใครมา เพราะว่าดูแล้วปกรณ์เขาเป็นคนทีละเอียดรอบคอบและก็สามารถทำงานได้ ผมก็บอกไปต่อรองสิว่าพอรัฐบาลนี้จะไปให้ส่งตัวคืนกลับเสียก่อนก่อนที่พรรคการเมืองจะมา ก็ดูท่าทางจะตกลงกันว่าอย่างนั้น ผมบอกโอเคถ้าอย่างนั้นก็ไปได้ลองไปรู้รื่องข้างนอกดูบ้างกลับมาเป็นเลขา กฤษฎีกาจะได้มองมุมกว้างขึ้น เพราะฉะนั้นผมไม่ได้ปั้นความจริงผมยื้อไว้ แล้วก็

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

เห็นใจเขาว่าถ้าเขาไปอยู่ที่นั่นงานที่นี้เขาก็ทิ้งไม่ได้แล้วเขาก็เหนื่อยยากมาก แต่ว่ายังโชคดี
อย่างที่ว่าปรกรณ์ก็เหมือนผมตอนอายุเท่านี้คือทำงานไม่มีเวลา เพราะฉะนั้นงานเท่าไรก็ทำได้ ก็นี้
เขาก็ทำกลางคืน LINE ส่งไปบอกให้เขาทำอะไรเข้าขึ้นมาเรียบร้อยก็แปลว่าเขาทำงานทั้งคืนก็คง
ไม่เป็นไรแต่ก็อาจจะเหนื่อยหน่อย

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนเพิ่มเติมครับ ทางโน้นเขาก็ตกลงกันว่าให้ปรกรณ์
ไปทำงานอยู่ที่ สลค. วันจันทร์ อังคาร พุธ แล้วก็ปล่อยมาทำทางนี้ผมก็เลยจะเตรียมคนมาทำ
หน้าที่เลขาเสริมเพิ่มมาอีกคนหนึ่งเพื่อสลับกัน

ประธาน : คือจะขอเอาเจ้าหน้าที่กฤษฎีกาที่จะเป็นแม่แรงในการไปทำตัวร่าง
กฎหมายมานั่งเราจะตั้งเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นอะไรตำแหน่งของอัชพรอันหนึ่งคนหนึ่ง ตำแหน่ง
ของผมอีกอันหนึ่งเพื่อที่จะได้มาช่วยบอยเพราะบอยเขาจะวิ่งไปวิ่งมา เมื่อเข้านี้ใครเป็นกรรมาธิการ
กฎหมายฮัยจยี่ชื่ออะไร สุรพลหรือ เกือบจะวิ่งไปเขกหัวในสภาแล้ว ที่เขาเขียนเรื่องความรับผิดชอบ
ผู้แทนนิติบุคคล แล้วมันมีว่าผู้แทนนิติบุคคลที่มีหน้าที่ต้องสั่งการหรือปฏิบัติการใด และก็
และละเว้นไม่ปฏิบัติการก็มีคนจะขอแก้และเป็นแต่ แล้วเขาก็ให้ผู้แทนกฤษฎีกาลุกขึ้นมาชี้แจง
บอกว่าเรื่องนี้คณะพิเศษเป็นคนวางแบบไว้จะขอกลับไปปรึกษาก่อน เขาบอกไม่ได้คุณกลับไป
ปรึกษาแล้วไอ้มันก็ไม่เสร็จ แกก็ตอบไม่ได้ผมก็ตะโกนอยู่ในห้องผมบอกมันเป็นองค์ประกอบ
ของความผิดมัน ๒ อย่างประกอบกันคือต้องและจะไปแต่ไม่ได้ ถ้าแต่มันเป็นข้อยกเว้น ก็อธิบาย
ไม่ได้ รองสุรชัยก็บอกมันเป็นไปได้ไหมว่าเป็นองค์ประกอบความผิดเราถึงจะลุกขึ้นมาตอบ
เด็กของเราความใส่ใจในความรู้ยังน้อยไปหน่อยเพราะสิ่งเหล่านี้มันพูดกันมาตลอด แต่เวลาฟังแล้ว
มันจะเคลิ้ม ๆ และไม่คอยได้จดไม่ค่อยได้จำ กลับไปเอาไปจดใส่ เวลาอบรมเดี๋ยวนี้เขายังมีอบรม
ประชุมวันศุกร์กันหรือเปล่า ไม่มีแล้ววันนี้เราดู กสม. ในแง่หลักการ ที่นี้บอยอาจจะต้องจดหลักการ
ไปได้ ๆ เดียวไปตั้งคณะกรรมการนี้จะไปดูรายละเอียดจะได้ไปเขียนขึ้นใหม่ เราจะไล่ไปตั้งแต่ต้น
นะครับว่าใครมีประเด็นปัญหาเรื่องไหนที่จะโน้ตเอาตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ นี่เป็นเรื่องทั่ว ๆ
ไปเดี๋ยวเจ้าหน้าที่เขาคงไปแก้ ในหมวด ๑ ใครมีอะไรไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา : หมวด ๑ ที่เขามาทำนกรรมการพูดกันมากเรื่องที่มาของ
กรรมการว่าควรจะมาอย่างไร โดยเฉพาะมาจากพวกองค์กรภาคเอกชน

ประธาน : นั้นจะอยู่ในมาตรา ๑๑ ตรงคณะกรรมการสรรหาหรือเปล่า

นายอัชพร จารุจินดา : ถ้าองค์ประกอบใหญ่วางไว้ว่ามันประกอบด้วยอะไร แล้วสรรหาก็จะมาตามลักษณะนั้น ทีนี้ถ้าเรานึกภาพว่าตัวคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมันควรจะประกอบด้วยบุคคลลักษณะไหนมันก็จะวางตรงนั้นได้ก่อนครับ เพราะมาตรา ๖ ก็ยังกว้าง ๆ ว่า ควรประเภทที่ว่าใครก็ได้ที่มาเป็น

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับเราจะดูตามหลักการปารีสนะครับว่า เขาวางแนวทางไว้อย่างไรในการที่จะมาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนอย่างน้อยที่สุดเราจะได้ คล้าย ๆ ว่าสอดคล้องกับหลักการของเขาบ้างนะครับจะทำให้เราได้รับการยอมรับมากขึ้นนะครับ

อีกประการหนึ่งผมอาจจะพูดเลยไปหน่อย คือการสรรหาเข้ามาผมอยากให้ ประกอบด้วยการสัมภาษณ์ด้วยเพื่อดูบุคลิกท่าทางแล้วก็ attitude ของเขาว่าเขาผ่าน ประสบการณ์อย่างไร เขามีประสบการณ์ในแง่มุมมองที่เขาผ่านมาผ่านงานด้านสิทธิมนุษยชนมา มากน้อยแค่ไหน แล้วก็งานที่เกี่ยวข้องกับงานสิทธิมนุษยชนมีความรู้กว้างขวางเกี่ยวกับทางด้าน ต่างประเทศอะไรมาบ้างน้อยแค่ไหนเพื่อจะได้ติดตามเพราะว่าถ้าเราเอาแต่เพียงความรู้ความสามารถ ที่ประสบการณ์ของเขาภายในประเทศมันอาจจะไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการ สิทธิมนุษยชน ในทุกองค์กรนะครับองค์กรอิสระต่าง ๆ ผมว่าในกรณีที่ว่าสรรหาควรจะมีการ สัมภาษณ์นะครับ เราจะได้รู้อย่างน้อยที่สุด attitude ของเขาเป็นอย่างไร ประสบการณ์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรมันสอดคล้องกับคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในแต่ละองค์กรอย่างไร

ประธาน : ในหลักการปารีสเขาก็ไม่ได้กำหนดรายละเอียดเขาเพียงแต่บอกว่า พวกที่ทำงานด้านเอ็นจีโอจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมด้วยต้องเปิดช่องทางให้เขาเข้ามามีส่วน ก็คนเราตั้งไว้ ๗ คนมันจะต้องมีด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไม่ซ้ำกัน เชิญครับอาจารย์

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะดิฉันเห็นด้วยว่าควรจะมี ความแตกต่าง เพราะว่าโดยเฉพาะในการที่จะได้ตอบหรือเข้าสู่เวทีสากลต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ที่ไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นนักกฎหมายหมด นักวิชาการหมดและเอ็นจีโอหมดมันจะมองไปในทาง เดียวกันก็เลยคิดว่าไม่ดี จริง ๆ แล้วในชุดนี้ควรจะต้องมีความแตกต่างหลากหลาย แต่น่าจะมี คุณสมบัติที่ดิฉันเห็นด้วยกับท่านรองประธานนิดหนึ่งว่าแต่ละคนจะต้องเป็นคนที่มีประสบการณ์ เคยทำงานกับต่างประเทศบ้างไม่ใช่อยู่แต่ในประเทศอย่างเดียวและไม่รู้ว่าเป็นตัวแทนประเทศไม่ได้ ไปสู่เวทีสากลไม่ได้มันก็กลายเป็นคนบางคน dominate ไปเลยงานที่จะไปกิจกรรมที่เกี่ยวกับ ต่างประเทศ

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : แต่เขาไม่รู้จักใช้เอง ความจริงเวลาไปประชุมต่างประเทศถ้าเราไม่ถนัด ก็เอาล่ามไปก็ไปได้ เพราะพอล่ามเข้ามาเขาก็พูดเป็นต่อทยอยได้

นางจุรี วิจิตรวาทการ : คงจะต้องพอเข้าใจว่าล่ามไม่ได้พูดผิดสาระที่ล่ามสื่อสารโดยตรง

ประธาน : เราอุตส่าห์เอาไปเองแล้วมันคงไม่ผิดคืออย่างน้อยก็ต้องมีคนพอรู้เรื่องบ้าง

นางจุรี วิจิตรวาทการ : แต่หมายถึงวิธีการ protocol วิธีคุยกันหรืออะไรต่าง ๆ คือเห็นคณะผู้แทนไทยในหลายชุดบางทีไปแล้วมันกลายเป็นไม่มีบทบาทอะไรทั้งนั้นเลยจะอยู่ในชายขอบของการประชุมซึ่งอย่างนั้นก็อย่าไปเสียดีกว่าเสียเงินประเทศชาตินะคะ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ โดยทั่วไปถ้าเป็นการประชุมระหว่างประเทศก็มักจะอาศัยเจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศไปเป็นที่เลี้ยงในการติดต่อแล้วก็ในการประสานงาน บางทีก็อาศัยหัวหน้าคณะ

ประธาน : ปกติทูตเขาจะตั้งทูตเข้าไป

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ในการคุมเนื้อหาสาระ คนที่เป็นตัวทำควรจะเป็นคนดูแลด้วย ทีนี้ถ้าสมมติว่าเจ้าหน้าที่สถานทูตอย่าง UN ที่นิวยอร์กเขาก็มีการฝึกกันเยอะมาก บางทีก็ส่งเจ้าหน้าที่ที่ไม่อาวุโสเท่าไร พอมารู้เรื่องเขาไม่กล้าที่จะ assertive มากทั้ง ๆ ที่ภาษาเขาดีอะไรอย่างนี้ค่ะ เพราะฉะนั้นตรงนั้นที่คิดว่าคนที่จะเป็นกรรมการแบบนี้ที่ต้องไป interact ต้องไปปฏิสัมพันธ์กับภายนอกควรจะมีกันพอสมควรในการที่จะวางตัวอย่างไรในเวทีสากล

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เห็นด้วยครับ เพราะว่าบางทีเขามี close-door meeting แล้วเขาก็ไม่มีล่ามเข้าไป แล้วก็ถ้าตัวที่เขาไปเจรจา มันไม่สันตติภาษาต่างประเทศจะมีปัญหาในการที่จะอธิบายหรือการตอบโต้อะไรหลายอย่างนะคะ ท่านนรชิตท่านคงจะอธิบายเหล่านี้ได้ครับ เพราะท่านผ่านมาเยอะในฐานะที่ท่านเป็นทูตประจำ UN แล้วก็ปัดกระทรวงท่านจะมีประสบการณ์เหล่านี้เยอะ

ประธาน : เชิญคุณภัทระครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าที่เรากำหนดไว้ในมาตรา ๗ ถ้าจะว่าไปมันค่อนข้างกว้างนะคะ แล้วก็ก็เป็นประโยชน์สำหรับการเลือกได้ว่าเวลาเราเลือกคณะกรรมการสรรหากี่ดีหรือว่าผู้ตัดสินใจที่จะต้องเลือกก็ดีเป็นทางเข้าที่กว้างนะคะ แต่ว่า

พอทางเข้าที่กว้างแบบนี้มันจะเกิดลักษณะของแนวโน้มที่เราทำกันอยู่ในองค์กรอิสระก็คือว่า ส่วนหนึ่งเราก็มองไปที่ตุลาการคนที่รู้หลักกฎหมายทั้งหลาย มองไปที่เอ็นจีโอซึ่งมันก็ทำให้ กรรมการบางส่วนในกรรมการสิทธิมนุษยชนเมื่อเวลาสภาเลือกมันก็จะมาจาก เอ็นจีโออะไร บางส่วน แต่ในขณะที่หลักการปารีสเขาคำนี้ถึงความหลากหลายของพลังทางสังคม ซึ่งเขากำหนด ลงไปค่อนข้างชัดว่าอยากจะทำให้มันมีการมีส่วนร่วมจากแวดวงที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจากทางรัฐสภา มหาวิทยาลัย หน่วยงานของรัฐ เอ็นจีโอส่วนใหญ่ก็พูดไปถึงสมาคมการค้า องค์กรทางสังคมและ วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น วิชาชีพกฎหมาย แพทย์ สื่อสารมวลชน รวมทั้งวิทยาศาสตร์ด้วยนะครับ แล้วที่น่าสนใจคือ category หนึ่งที่เขาพูดคือว่านักคิดทางปรัชญาหรือศาสนา ของเราผมเข้าใจว่า มันจะเป็นความต่างอยู่ตรงที่ว่าเรากำหนดกว้าง ๆ นะครับ แต่ความกว้างของเราเกิดทัศนคติ ที่เวลาทำจริง ๆ มันแคบแล้วก็ล็อกไว้อยู่ไม่กี่ทางแค่นั้นเอง แต่ของเขาเขาเขียนจำเพาะลงไป แต่เขากลับทำได้กว้างกว่าเรา ซึ่งผมว่าอันนี้เราอาจจะลองทบทวนดูว่าการเขียนลักษณะคุณสมบัติ ขององค์กรอิสระ โดยเฉพาะองค์กรนี้ซึ่งมันอาจจะต้องแตกต่างจากคนอื่นหรือเปล่า หรือจะมี วิธีการทำอย่างไรที่จะให้มายาคติแบบเดิมมันกว้างออกมาอีกสักชนิดหนึ่ง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ อีกประการหนึ่งคุณสมบัติของกรรมการ มันน่าจะกว้างกว่านี้นะครับ เพราะว่าบอกว่ามี ๔ คุณสมบัติอย่างเดียว สัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี การศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีสุขภาพ มันต้องมีประสบการณ์ในงานของสิทธิมนุษยชน ด้วยนะครับ

ประธาน : เขาเขียนรวมอยู่ในมาตรา ๖

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แยกไปอีก

ประธาน : ผมคิดว่าเราโน้ตเป็นหลักการไว้ว่าพยายามเขียนให้มีความหลากหลาย จากประสบการณ์ของแต่ละคน แล้วในด้านใดด้านหนึ่งไม่ควรมีมากเกินไป ๒ คนที่ซ้ำกัน คือโอเค มันซ้ำได้แต่ว่าไม่ควรเกิน ๒ คน ถ้าเกิน ๒ คนแล้วมันจะ dominate แล้วละ เพราะฉะนั้นมันจะได้ กระจาย ๆ กันไป อย่างน้อยองค์ประกอบต้องมีสัก ๓ ด้าน ด้านกฎหมาย ด้านสิทธิมนุษยชน แล้วก็ ด้านวิชาการ สมมุติว่าอย่างนั้น ๓ ด้าน ส่วนด้านอื่น ๆ ก็มีได้แต่ว่าอย่างน้อยต้องมี ๓ ด้าน เพื่ออะไร เพื่อบังคับว่าพอมันหลากหลายแล้วจะไม่ซ้ำตัวไม่ซ้ำสาขามาก สมมุติว่าถ้าเรานึกหลัก ด้านที่ ๔ ได้ก็ใส่ด้านที่ ๔ คือนึกอะไรที่สำคัญได้ให้ใส่แต่อย่าไปถึงขนาด ๗ ต้องมีสัก ๔-๕ ด้าน อะไรอย่างนี้แล้วมันก็มีซ้ำได้บ้าง ตัวนั้นค่อยไปนึกอาจจะคุยกับเขาก็ได้ว่าโดยหลักการเขียนว่า

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

จะต้องมีที่ด้าน ดูจากหลักการปารีสก็ได้ เมื่อวานนี้เราพูดกันถึงว่าเอ็นจีโอที่เป็นตัวแทนต่างประเทศ หรือรับเงินมีรายได้หลักจากองค์กรหรืออะไรจากต่างประเทศเป็นรายได้ เราคิดว่าไม่ควรมาเป็น กรรมการสรรหา เพราะเท่ากับเราเอาต่างประเทศมา dominate เราไม่ควรมี อันนั้นเดี๋ยว ค่อยว่ากัน ตัวกรรมการสรรหาก่อน เพราะว่ามันเริ่มต้นจากกรรมการสรรหา ตอนสมัคร คณะกรรมการสรรหามันจะสมควรไหมถ้าเราจะกำหนดอย่างนั้นใครจะได้แย่งอะไรได้ไหม คือได้รับ เงินบ้างนิด ๆ หน่อยก็ไม่เป็นไร เพราะปกติก็รับกัน

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะถ้าสมมุติว่าคือไม่ใช่องค์กรสาขาของ ต่างประเทศหมายความว่าอย่างนั้นใช่ไหมคะ อันนี้ดิฉันว่าเห็นด้วย แต่ถ้ารับเงินไม่น่าจะเป็นเกณฑ์ เพราะว่าองค์กรไทยเขาก็อาจจะรับเงินเพราะมาทำงานอะไรอย่างนี้

ประธาน : ก็รับเงินเป็นหลัก

นางจรี วิจิตรวาทการ : เป็นหลักไม่เอา

ประธาน : รายได้หลักขององค์กรนั้นมาจากต่างประเทศ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ถ้าสมมุติว่าดิฉันทำงานให้ Amnesty International หรือว่า Human Rights Watch แล้วลาออกมาได้พักหนึ่งแป็บหนึ่งมาเป็นกรรมการสรรหาได้ไหมคะ ตอนนั้นไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรเขาแล้วแต่มาสมัครเป็น จริง ๆ แล้วอาจจะยังเชื่อมโยงกัน อยู่ก็ได้แต่ว่า anticipate ว่าจะมาเป็นกรรมการสรรหาหรือว่าจะมาเป็นกรรมการสิทธิลาออกมาแล้วจะมีประเด็นอะไรไหมคะ

ประธาน : มันก็ขึ้นอยู่กับว่าเวลาเราเอาคนมาเป็นกรรมการสรรหาเราต้องการ ความผูกพันกับองค์กรหรือเปล่า หรือว่าใครก็ได้ที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชนมาแล้วแล้วก็มาเป็น กรรมการสรรหาได้ ถ้าต้องการความผูกพันพอเราออกมาแล้วปีบมันก็จะหมดความผูกพันก็เป็น ไม่ได้ เช่น สมมุติเราบอกว่าผู้แทนองค์กรเอกชนเราก็คงกำหนดว่าผู้แทนคนนั้นต้องเป็นคนซึ่ง มีตำแหน่งที่อยู่ในองค์กรเอกชนไม่ใช่เที่ยวได้ไปเอาใครต่อใครมาไม่อย่างนั้นก็ไม่ใช่เรียกว่าผู้แทน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ เพราะว่ามันมีตัวอย่างที่เห็นอย่างของ จอร์จ โซรอส ที่เขาให้เงินสนับสนุนเอ็นจีโอของเราบางประการแล้วเพิ่งมาพูดโดยที่เราไม่รู้เรื่องเลย แล้วก็เขามาพูดกันเองเราไม่มีทางรู้เลยว่าองค์กรนี้เขาได้รับเงินหลักหรือว่าจะไม่ใช่หลักแต่ว่า จำนวนมากพอสมควรที่เขาจะมาดำเนินกิจการอะไรที่จะมา anti รัฐบาลหรือว่านโยบายของ รัฐบาลได้เราตรวจสอบอย่างไร เราต้องมีวิธีการที่จะตรวจสอบด้วยให้เขา declare แล้วปรากฏว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ดวงใจ ๑/๗

ถ้าเขา declare มาอย่างนี้แล้วตอนหลังพิสูจน์ได้ว่ามันไม่จริงเราต้องปรับออกหรือว่าเราต้องมีการปรับและมีการลงโทษด้วยนะครับ เพราะว่าผมเดี๋ยวนี้อะไรต่อใครรับเงินองค์กรจากต่างประเทศ เยอะแยะหมดเราก็ไม่มีทางที่จะพิสูจน์ได้เลยเราก็ลำบากเหมือนกันที่จะรู้ว่าเป็นรายได้หลักหรือว่า รายได้รองหรือว่ารายได้แอบแฝงอะไรต่าง ๆ เราก็ลำบากนะครับ เพราะว่าเมื่อวันก่อน กสม. เขาก็ ยังบอกเลยว่าถ้าไม่จดทะเบียนเขาก็คงไม่รู้ใช่ไหมครับว่ามันเป็นสาขาหรือว่าได้รับเงินจากเอกชน ในต่างประเทศหรือเปล่า

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับคือผมคิดว่าในเรื่องกรรมการสรรหา ที่เป็นผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน หลักของเขาที่เขาอ้างมาคือว่าเขาเอากลุ่มที่ขึ้น ทะเบียนอยู่กับเขามาเป็นกรรมการสรรหาใช่ไหมครับ ทีนี้สิ่งที่เราไม่รู้คือว่ามันมีการขึ้นทะเบียนอยู่ เท่าไรแล้วมันใช้หลักเกณฑ์อะไรซึ่งผมคิดว่าอันนี้น่าจะไปดูว่านั่นจะเป็นอย่างไร ที่จะติดกันมากับ เรื่องนี้ก็คือว่าแล้วมันจะเกิดความหลากหลายพอไหม เช่นว่าจำนวนเอ็นจีโอที่มีอยู่ในการ ขึ้นทะเบียนกับการมาเลือกกันเองมันจะกลายเป็นการเลือกพวกกันเองหรือเปล่า ผมว่าอันนี้วันนั้น เราฟังเขาก็ข้องใจอยู่เหมือนกันนะครับ แล้วถัดมาคือผมนึกถึงประเด็นที่เราใช้ในบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องนิกการเมือง ที่วันมาก็ปฏิสึกรเราจะเว้น ๕ ปี พันความเกี่ยวข้องอะไร ต่าง ๆ ผมว่าน่าจะเอาหลักอันนั้นมาใช้ได้เหมือนกันนะครับถ้าท่านอาจารย์จะพิจารณา

ประธาน : คือเขาเขียนเขาเอาผู้แทนที่เขาจดทะเบียนซึ่งเขามีเป็นร้อย ๆ พัน ๆ มาแล้วก็เลือกกันเองให้เหลือ ๒ คน ซึ่งก็โอเคหลักการตรงนั้นพอได้ แต่ว่าถ้าเราจะกำหนด คุณสมบัติให้เข้มข้นและก็บอกว่าผู้แทนคนที่มา ๑. ต้องเป็นคน active อยู่ในเอ็นจีโอ ไม่ใช่เพราะ ถ้าอ้างว่าผู้แทนแล้วก็เลยมาเลือกผมซึ่งไม่เคยทำงานเอ็นจีโอเลยบอกนี่เป็นผู้แทนอย่างนั้นไม่ได้ ๒. คนที่จะถูกเลือกต้องไม่ได้อยู่ในเอ็นจีโอที่เป็นสาขาหรือตัวแทนขององค์กรต่างประเทศหรือ องค์กรระหว่างประเทศ หรือต้องไม่เป็นองค์กรที่มีรายได้หลักจากองค์กรระหว่างประเทศหรือ ต่างประเทศแต่เพียงด้านเดียว คือเราจะสกัดว่าไม่ใช่ you มีเงินเยอะกว่าคนไทยก็เลยมาตั้งแล้วก็ จะตั้งกันก็สืบองค์กรก็ได้แล้วก็เลือกไปลงคะแนนปีเลือกปีก็ได้ผู้แทนนั้นมากรรมการสรรหา คนไทยเราก็เลยจะไม่ได้เป็นเอา

เลขานุการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ให้ทราบดีว่าในคณะกรรมการสรรหาจะต้องมีผู้แทนเอ็นจีโอหรือเปล่า เพราะว่าในหลักการ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ดวงใจ ๑/๘

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ปารีสเองก็ไม่ได้บอกว่าจะต้องมี เพียงแต่บอกว่าถ้าตัวคณะกรรมการเขาจะต้องมีความหลากหลาย
แล้วก็ควรจะประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ เอ็นจีโอ นักวิชาการอะไรต่าง ๆ

ประธาน : เมื่อวานที่เขามาชี้แจงเขาบอกว่าเหตุหนึ่งที่เขาถูกลดระดับก็คือ
คณะกรรมการสรรหานั้นไม่มี participation จากพวก เอ็นจีโอ

เลขานุการ : เพราะว่าอย่างของเกาหลีที่เขาอ้างเกาหลีผมเปิดดูเขาบอกว่าเกาหลี
คุณสมบัติต้องเป็นบุคคลซึ่ง who have professional knowledge and experience on the
matters of human rights and are recognized to be capable of performing duties of
human rights protection and promotion fairly and independently แต่ถามว่ามาจาก
ไหน Four persons selected by the National Assembly, four persons nominated by
the President of the Republic of Korea, and three persons nominated by the Chief
Justice of the Supreme Court -----

- ๒/๑

เพราะฉะนั้นมัน ๑๑ คน แล้วต่างคนต่างมาจากที่เข้ากระบวนการคัดเลือก เพราะฉะนั้นประเด็นของผมก็คือว่าที่เขาพูดมันตรงกับ report นั้นหรือเปล่า เพราะว่าอย่างของเกาหลีถ้าบอกว่าเกาหลีมันได้มาตรฐานก็ไม่เห็นต้องมีเอ็นจีโมาเลือก

ประธาน : ไม่ แต่ว่าที่ว่า nominated by มันถูกบังคับว่าจะต้องไป nominated ซึ่งส่วนใหญ่อาจจะเอ็นจีโอแล้วคล้าย ๆ ถูกเลือกมาให้มาเป็นกรรมการสรรหาเพราะฉะนั้นเขาก็เลยไม่ถูกตำหนิ คราวที่แล้วพวกที่เลือกชุดนี้ใครเป็นคนเลือก คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยใคร ชุดนี้ทำมาก่อนเรามีร่างรัฐธรรมนูญ ชุดนี้ที่ร่างใครเป็นคนสรรหามาเขาเพิ่งเป็นเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : กฎหมายปัจจุบันของเขาคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด นายกสภานายความ อธิบดีหรือผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลแห่งละ ๑ คนเลือกกันเอง ผู้แทนองค์กรด้านองค์กรเอกชน ด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งคัดเลือกกันเองให้เหลือ ๑๐ คน แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรพรรคละ ๕ คน ให้เหลือ ๑ คน ผู้แทนสื่อมวลชนแล้วก็เลือกกันเองจนเหลือ ๓ คน แล้วก็มิเลขา กสม.

เลขานุการ : ก็มีครับ เท่าที่ผมอ่านมันไม่ใช่เหตุนี้ เพียงแต่บอกว่าคราวที่แล้วที่ถูก downgrade ข้อ ๑ ก็คือว่าการสรรหาไม่เปิดกว้างให้คนที่สมัครคือมันแคบคือตัวเลือกมันน้อยจาก paper นั้นเท่าที่ผมลองอ่านดู แล้วก็ตัวหลักการปารีสเองก็ไม่ได้บอกว่าต้องอย่างไรก็ได้ เขาบอกว่า ไม่ว่าจะโดยการเลือกตั้งหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ เพราะฉะนั้นโดยการเลือกตั้งยังได้เลย เพียงแต่จะต้อง open ให้คนที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามแล้วก็มีการทำงานเกี่ยวกับ human rights สามารถที่จะสมัครเข้ามาและมาเป็นองค์ประกอบได้ของคณะกรรมการ

นายภัทร คำพิทักษ์ : มาตรา ๒๔๖ ที่เราเขียนเราไปตั้งท้ายว่า ทั้งนี้บทบัญญัติเกี่ยวกับการสรรหาต้องกำหนดคือผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนมีส่วนร่วมในการสรรหาด้วย มันคงจะเสี่ยงไม่พ้นเพราะว่าเราไปใส่เอาไว้

นางจรี วิจิตรวาทการ : ของเราเองเขียนไว้อย่างนั้น

ประธาน : ตามคำขอเขา

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ คือว่าดิฉันคุยกับดอกเตอร์อมรา พงศาพิชญ์ กรรมการคนที่เพิ่งหมดวาระไปนี้ เขาก็ยืนยันว่าเหตุผลหนึ่งที่ถูก downgrade

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

วิชชดา ๒/๒

เพราะว่าถูกต้องตามเรื่องการสรรหาว่าไม่กว้างพอ เขาบอกว่าชุดใหม่ที่นี่เกณฑ์กติกาเดิมมีจากหลายภาคส่วนแต่ดิฉันไม่แน่ใจว่าครั้งล่าสุดที่สรรหาใช้เกณฑ์นั้นหรือเปล่า อาจจะได้ใช้เกณฑ์ที่คุณธนาวัฒน์อ่านก็ได้ ไม่แน่ใจ เพราะมันค้างอยู่ตั้งนานอยู่พักหนึ่งแล้วไม่ประกาศสักที อันนี้ไม่แน่ใจ ที่นี่สมมุติฐานก็คือว่าถ้าเราต้องการคนจากภาคส่วนของวิชาการ ภาคส่วนเอ็นจีโอ กรรมการสรรหาจะต้องมาจากตรงนั้นด้วยจะได้รู้จักคนที่นี่ดี ถ้าเราเอาคนจากองค์กรอื่นก็จะไม่รู้จักบุคคลเหล่านั้นว่าใครดี ใครเป็นตัวจริง ใครไม่ใช่ตัวจริง เพราะฉะนั้นองค์ประกอบของกระบวนการสรรหาควรจะมีหลักตายด้วยดิฉันเชื่ออย่างนั้น

นายประพันธ์ นัยโกวิท : องค์กรเอกชนอย่างไรก็ต้องมีเพียงแต่อยู่ในร่างมาตรา ๑๐ เขาถ้าดูแล้วใน (๕) ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา ๒ คนเป็นกรรมการ ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน ๒ คน (๕) (๖) รวมแล้วกรรมการ ๔ คนแล้ว แล้วกลุ่มพวกนี้จะเป็นกลุ่มซึ่งพูดง่าย ๆ ว่าเป็นพวกกลุ่มเอ็นจีโอหรือคนที่อยู่ในวงการที่เขารู้จักกัน ๔ คนนี้เขาจับกันผมว่ามันเยอะไป ผมดูแล้วจะเป็นภาคเอกชนซึ่งอยู่ในกลุ่มพวก human rights เขามองหน้ากัน ๔ คนเขาไหวตได้เลยนะครับ

ประธาน : จำนวน ๕ คนอาจจะไหวตต่างกัน

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผู้แทนอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนผมว่าก็ไม่ควรกำหนดนะครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : เห็นด้วยค่ะ เพราะว่ามีอยู่ไม่กี่แห่งที่จริงจังหรือสอนเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นคนอื่นเขาทำกันเยอะแยะแต่ไม่มีสาขานี้คะ

ประธาน : ก็เอาออก

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : วันก่อนที่ กสม. ผมก็ถามถึงเรื่องในกรณีที่ว่าภารกิจของมันเกี่ยวข้องกับเรื่องของ editorial หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องของภัยพิบัติ เกี่ยวกับเรื่องของทุกซ์ยากอะไรต่าง ๆ มันน่าจะมีผู้แทนจากสภาวิชาชีพหรือว่าองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการ editorial แต่สภาวิชาชีพผมว่ามันน่าจะมีบทบาทสำคัญเพราะว่าเขาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของภาครัฐแล้วก็ดูแลทางด้านสิทธิมนุษยชนอะไรต่าง ๆ โดยตรงเลย

ประธาน : เราเปลี่ยนอย่างนี้ได้ไหม ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา ๑ คน แล้วก็ผู้แทนสภาวิชาชีพ ๑ คน แล้วส่วนเอ็นจีโออีก ๒ คน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : จากสถาบันการศึกษา ๑ คน แล้วองค์กรเอกชน ๑ คน ก็เป็นเหมือนคนนอก ๒ คนก็จะเป็นเหมือนอีกภาคหนึ่ง

ประธาน : ก็ได้ มันก็จะเป็นเท่าไร

นางจรี วิจิตรวาทการ : ถ้าสมมุติว่าสมาคมมูลนิธิองค์การทางการกุศล ท่านประธานคะ ดีไหมคะอย่าไปเจาะจงเฉพาะสภาภาษาอาจจะมีคนที่จะส่งมาก็ได้นะคะ เขาก็มีปัญหาในการบริหารจัดการเหมือนกัน สมมุติว่าเป็น Humanitarian Believe Organization พวกมูลนิธิโรกภัยไข้เจ็บที่ช่วยเหลือคนเขาก็ดีให้ไปเลือกกันเองมา ๑ คน ไม่จำเป็นต้องระบุเจาะจง

ประธาน : นั่นมันก็เอ็นจีโอ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ใช่ค่ะ แต่เอ็นจีโอคนละประเภทไม่ใช่เอ็นจีโอแบบ human rights ไม่ใช่เอ็นจีโอที่เป็นกลุ่มทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อะไรต่าง ๆ ช่วยเหลือทางสุขภาพมี มากเลยที่เป็น Health Society Organization หรือว่าสภาสังคมสงเคราะห์ คือมันจะกว้างกว่า ถ้า สมมุติเราระบุสภาภาษาแต่เฉพาะบอกว่าเราเอากิ่ง state actor มายัดเยียดให้เขา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ผมมองว่าน่าจะมีภาคีรัฐ ผมมองดูอย่างเช่นประธาน ศาลปกครองสูงสุดกับประธานศาลรัฐธรรมนูญมันไม่น่าจะเกี่ยวเท่าไรหรอกเขาจะไม่ต้องจับพวกนี้ เลย ผมว่าถ้าเราเปลี่ยนประธานศาลฎีกาอาจจะดีเขาเป็นประธานที่ได้รับการยกย่อง แล้วก็อาจจะ มีทางด้านตุลาการเข้ามาบ้างแต่ไม่จำเป็นอย่างศาลปกครองหรือว่าศาลรัฐธรรมนูญผมว่าอาจจะ ไม่จำเป็น เอาพวกนี้ที่มาจากหน่วยงานที่จะ release skill ต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็ผมยังเห็น ความสำคัญของสภาภาษาไทยที่เขาเป็นตัวแทนทางภาครัฐแล้วก็ดูแลทางด้าน Humanitarian โดยตรงเลย ก็อย่างที่อาจารย์ว่าเอกชนอยากให้องค์กรช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมเข้ามาด้วย ทั้งทางด้านวิชาการนะครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : คือจริง ๆ ในแง่สภาภาษาไทยผมคิดว่าเดี่ยวอาจจะ ต้องถามสภาภาษาไทยก่อนดีไหมครับ ว่าเขาเข้ามาได้หรือเปล่าเพราะว่าในกฎหมายเขามีข้อห้าม หลาย ๆ อย่างเหมือนกัน แล้วที่สำคัญนั่นคือหมายถึงองค์ประธานเป็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ แล้วก็ อุปนายกคือสมเด็จพระเทพฯ คือผมกังวลเรื่องของการที่เหมือนกับจะโดนดึงมา

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

วิษุตา ๒/๔

นายอัชพร จารุจินดา : คือถ้าดูจากของหลักการปารีสเขาพูดถึงพวกวิชาชีพต่าง ๆ ด้วยเช่น องค์กรวิชาชีพด้านกฎหมาย ด้านแพทย์ ด้านสื่อสารมวลชน แม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์ เขาก็พูดถึงมันก็เอามา พวกนี้ไม่ใช่เอ็นจีโอโดยตรงแต่ว่าเขาทำงานเกี่ยวข้องเป็นองค์กรเกี่ยวข้อง และมีองค์กรที่แน่นอนชัดเจนมีการควบคุมที่ชัดเจน

ประธาน : ก็เอาสภาวิชาชีพออกจะเหลือแค่ที่ ประธานศาลฎีกา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้าน แล้วก็ศาลปกครองกับศาลรัฐธรรมนูญเอาออก เหลือผู้แทนองค์กรวิชาชีพ ๑ คน ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านการช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ประชาชน ๑ คน แล้วก็ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา ๑ คน ผู้แทนด้านสิทธิมนุษยชน ๑ คน ครบแล้วที่นี้หลากหลายแล้ว ใครมาว่าอะไรเราก็จะบอกว่าตรงตามหลักการปารีสเป๊ะเลยขาดอย่างเดียวคือพวกปรัชญา บ้านเราอยู่ตามวัดเสียหมด เห็นมีอยู่คนเดียวคือท่าน ศ. ศิวรักษ์

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : อาจารย์นิติอีก

ประธาน : นิติไม่ใช่ปรัชญา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในส่วนของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่เขายกวางไว้ โดยเฉพาะในร่างมาตรา ๘ ดูแล้วมันก็ยังไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญเพราะว่าคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามของกรรมการองค์กรอิสระได้มีการอ้างอิงในมาตรา ๙๘ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของ ส.ส. มาด้วย แต่ที่เขายกวางรู้สึกจะไม่ค่อยตรงบางอันอย่างเช่นใน (๘) ของมาตรา ๘ ก็รู้สึกจะไม่ตรง อันนี้ต้องไปไล่บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดูว่ามันจะฝ่าฝืนหรือขัดหรือเปล่า

ประธาน : ไปไล่ให้มันตรงกัน ถ้าจะเขียนตอนแรก

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : จะเอาตามรัฐธรรมนูญทั้งหมดเลย

ประธาน : เว้นแต่ที่มันใช้กันไม่ได้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ร่างเขาก็เอาในรัฐธรรมนูญมาใส่

ประธาน : ผมอ่านดูก็คั้น ๆ อยู่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : บางอนุมาตราไม่ตรง ปรับข้อความแต่ว่าในร่างรัฐธรรมนูญเราบัญญัติไว้เลยจะให้เอามาตรา ๙๘ อนุต่าง ๆ มาซึ่งจะเขียนอยู่ในเอาคุณสมบัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๐๒ มาแล้วก็มาใช้กับองค์กรอิสระด้วยตามมาตรา ๒๑๖ (๓) มันต้องไปไล่ดูในรัฐธรรมนูญมันจะไปเขียนขัดรัฐธรรมนูญไม่ได้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

วิชาชุดา ๒/๕

เลขานุการ : ผมขออนุญาตท่านประธานให้ข้อมูลนิดเดียวครับ ตอน Downgrade บนจอ นั้นจะเป็นเหตุผลที่การ downgrade ในกระบวนการเลือกและการแต่งตั้งอันที่ ๑ คือไม่มีกระบวนการโฆษณาประชาสัมพันธ์ว่ามีตำแหน่งว่าง อันที่ ๒ ก็คือว่าคณะกรรมการสรรหา ตามกฎหมายเดิมมีกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้นเองแล้วก็ไม่มี consultation กับ stakeholder ของสังคม อันที่ ๓ ก็คือเรื่อง consultation ไม่มี อันที่ ๔ ที่มีปัญหาที่สุดก็คือเรื่องไม่มีเกณฑ์ในการตัดสิน ให้ชัดเจนว่าอะไร เพราะฉะนั้นที่เขาพูดมันไม่ตรงสักอันหนึ่งผมมาอ่านแล้วผมรู้สึกว่ามีว่หรือเปล่า

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ เท่าที่ทราบก็จะมีที่เขาจะทำหน้าที่เป็น ผู้รายงานสถานการณ์เรื่องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยผ่านองค์กรต่าง ๆ และพวกนี้เขาจะ รวบรวมส่งไปที่สำนักงานใหญ่ อย่างอาจารย์วิฑิต มันทาภรณ์ ซึ่งเป็นปรมาจารย์ด้านนี้โดยตรงเลย แล้วเขาก็ไม่ค่อยจะเห็นด้วยเท่าไรกับกรรมการสิทธิมนุษยชนและผลงานของเขาก็จะ criticize มาก เลย แล้วก็เท่าที่ทราบมันมีพวกหน่วยงานจาก human rights เขาจะฟังพวกนี้เป็นหลักเลย เราไม่ไปดูหน่วยงานโดยตรงที่จะมาแก้คำประณามหรือว่าคำติติงอะไรต่าง ๆ จากองค์กรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เขาเอาต่าง ๆ เหล่านี้ไปรวบรวมกันเข้าจึงประมวลออกมาเป็นอย่างนี้เราถึงถูก downgrade เพราะว่าหน่วยงานที่จะมาแก้ไข หรือว่าคัดค้าน หรือว่าให้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เราไม่ค่อยทำงานกัน เพราะฉะนั้นอะไรที่เขารายงานไปเขาก็เชื่อหมดเลยทางคณะกรรมการใหญ่

เลขานุการ : ข้อเสนอข้างล่าง A B C D E จะเป็นข้อเสนอของเขาเกี่ยวข้องกับ การปรับปรุง

ประธาน : แล้วข้อ ๔ อีกข้อหนึ่งคืออะไร

เลขานุการ : คือกระบวนการสรรหาจะต้องเปิดเผยมีการปรึกษาหารือ ประมาณนั้นครับ

ประธาน : ปรึกษาหารือกับใคร

เลขานุการ : มีการรับฟังเท่าที่จะเป็นไปได้ครับ

ประธาน : บอร์ด

เลขานุการ : บอร์ดคำนี้ในความหมายว่า to the greatest extent ก็คือเท่าที่จะ สามารถทำได้ คือมีการเปิดเผยว่ามีใครสมัครบ้างและมีอะไรต่าง ๆ คือให้สังคมมีส่วนร่วมในการ รับรู้แล้วก็แสดงความคิดเห็น

ประธาน : มันไม่ใช่ consultation

นางจรี วิจิตรวาทการ : คือเขาหมายถึง consultation กับ stakeholder ในกลุ่มต่าง ๆ สมมุติว่าคนที่สมัครไม่เคยมีผลงานทางด้านนี้เลยและผู้ที่มาพร้อมด้วยก็อาจจะชี้ว่าคุณทำไมไม่มีผลงานด้านนี้ ให้สังคมมีการโต้ตอบบ้าง ที่นี้คราวที่แล้วรู้สึกว่าจะรวบรัดนิดหนึ่งเท่าที่ฟังมาว่าคนที่ได้คะแนนสูงสุดที่โหวตกันใน สนช. ก็เป็นคนที่ไม่ได้มีผลงานทางด้านสิทธิมนุษยชนแต่ว่ามีเพื่อนเยอะคือรุ่นเดียวกันกับใครต่อใครในหลักสูตรต่าง ๆ ใน สนช. อันนี้เขากล่าวหาคะคะดิฉันไม่ทราบว่าจะจริงไหมแต่ที่เขาเล่าให้ฟังว่าเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็มีคนไปฟ้องที่โน่นเรื่องเหล่านี้ถูกสะท้อนไปว่าไม่มีการให้สังคมได้ react มาว่าคนคนนี้มีผลงานจริงเป็นที่ยอมรับแล้วไม่ร้องยี้ถ้าชื่อเขาปรากฏ

ประธาน : เราก็เอาแนวทางที่เขาว่าไปเขียนเอาไว้ว่าในการสรรหาคณะกรรมการสรรหาต้องดำเนินการดังนี้ ไล่ลงไป

เลขานุการ : เดี่ยวผมขออนุญาต xerox report อันนี้แจกคณะกรรมการนะครับจริง ๆ แล้วมันมี ๔ ประเด็น มีเรื่องการ selection แล้วก็แต่งตั้ง อันที่ ๒ ก็คือเรื่องความคุ้มครองแล้วก็ความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เขาก็วิพากษ์วิจารณ์ออกมาว่ามันเป็นอย่างไร อันที่ ๓ จะเป็นเรื่องไม่ได้ออกรายงาน แล้วก็อันที่ ๔ จะเป็นเรื่องความเป็นกลาง

นายอัชพร จารุจินดา : คือต้องเขียนนะครับเพราะในร่างของเขาเองเขาก็พยายามเขียนแต่เขียนแบบเขาไม่รู้จะเขียนอะไรก็เขียนว่า ในการสรรหาต้องเผยแพร่การสรรหาและการคัดเลือกอย่างกว้างขวาง ซึ่งมันไม่ได้บอกอะไร

ประธาน : เราใส่เวลาลงไป การประกาศรับสมัครต้องใช้เวลาและประกาศในหลายช่องทาง แล้วก็ในการพิจารณาก็ให้ประกาศให้คนรู้ว่าใครมาสมัครบ้างแล้วก็ให้มีคนมาทักท้วงได้ ก็ทำอย่างเดียวกับที่ สนช. ทำ สนช. เวลาเขาตั้งกรรมาธิการเขาก็เปิดโอกาสให้มีคนส่งจดหมายมาซึ่งที่เขาพูดถึงว่าอยากรู้ประวัติตัวเองให้ไปสมัครพวกนี้เดี๋ยวก็มีคนช่วยบอกประวัติให้ก็ทำอย่างที่เขาวาง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผมว่าข้อทักท้วง ๔-๕ ข้อของเขาเขียนมามันไม่ใช่สาเหตุหลัก ๆ เลย สมมุติว่าถ้าเราทำจริงแต่ที่เราได้คนที่ถ้าได้เขามาแล้วก็ไม่สามารถทำงานได้ ปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของเขาอย่างแท้จริง ถ้าเราไม่ทำตามเขาแต่เราได้คนที่ทำงานอย่างแท้จริงแล้วก็สามารถที่จะอุทิศตัวทำงานให้สมกับภารกิจของเขาของคณะกรรมการ

สิทธิมนุษยชนมันน่าจะมีเหตุผลที่แรงกว่าพวกจี้จ้อยพวกนี้เลย พวกนี้มันเป็นเรื่องประกาศต่าง ๆ ซึ่งผมว่ามันไม่ใช่สาเหตุหลักหรอกครับ

ประธาน : คือคนที่ไม่ได้รับเรื่องเอาไปพูด

นายสุพจน์ ไช่มุกด์ : ผมว่ามันอยู่ที่ว่าถ้าเราได้ตัวจริงเสียงจริงมาทำงานมันจะได้ผลมากกว่าที่จะมา ๕ ข้อนี้

ประธาน : บังเอิญคนที่ไปล้อเขาคิดว่าเขาคือตัวจริงเสียงจริง เขาเท่านั้นถึงจะเป็นตัวจริงเสียงจริง ในการเขียนเรื่องพ้นจากตำแหน่งต้องเขียนเพิ่มอีกข้อหนึ่งว่า คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะข้อไหนบ้าง ภายในกำหนดเวลาเช่นในเรื่องรายงานที่จะต้องออกทุกปี แล้วก็ในกรณีที่คณะกรรมการออกเพราะเหตุนั้นให้เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งด้วย เพราะว่ามีเช่นนั้นเลขาธิการนั้นละเป็นตัวชะงักชะงืด ทีนี้ถ้าคุณบอกว่าให้ออกด้วยคราวนี้มานั่งทำทั้งวันทั้งคืนมันไม่รอแปดโมงครึ่งหรือสี่โมงครึ่งแล้วมันก็ไม่เลิก เพราะฉะนั้นลองเขียนตัวนี้ลงไป ที่ผ่านมาบางชุดก็นั่งน้ำตาตกในเพราะเลขาธิการไม่ยอมร่วมมือ บางชุดก็ตัวเลขาธิการน้ำตาตกในเพราะประธานจะเอาแต่ใจตัว คือมันหาความพอดีไม่ได้จับชีวิตมันผูกไว้ด้วยกันไปด้วยกันจะได้สามัคคีกัน เราจะปฏิรูปแล้วเอาใส่ของใหม่ ๆ เข้าไปบ้าง คราวนี้ในการคัดเลือกเขียนว่า มติคัดเลือกต้องลงคะแนนโดยเปิดเผย จะลงคะแนนก็ลงคะแนนแต่ว่าควรเขียนในลักษณะที่เราเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ให้ปรึกษาหารือเพื่อให้คัดได้คนที่เหมาะสมที่สุดในลักษณะเป็นฉันทามติ แต่ในกรณีจำเป็นจริง ๆ จำเป็นจะต้องลงคะแนนเสียงก็ค่อยลงคะแนนเสียงคือให้ใช้วิธีนั้นก่อนซึ่งก็จะตรงกับที่เขาห่วงคือมันไม่มีการปรึกษาหารือ คือมันมาถึงก็ลงคะแนนเลยอย่างนี้มันเลียนแบบมาจากมหาวิทยาลัยไทยเวลานี้ใครสมัครเสียงข้างมากก็โหวตกันก่อนไม่สนใจว่าอายุนั้นมันแก่หรือไม่แก่ แล้วก็เพิ่มเข้าไปอีกอันหนึ่งว่าในการพิจารณาให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นโดยอิสระและผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องฐานหมิ่นประมาทไม่ได้ เว้นแต่ผู้พูดรู้อยู่แล้วว่าเป็นความเท็จ คือจะได้วิเคราะห์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นกันได้อย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นก็ไม่กล้าพูดกันแล้วก็เปิดว่า รายงานการประชุมนั้นห้ามเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเรียก คือจะได้จัดไว้ได้แล้วก็คนพูดเขาก็พูดได้ปลอดภัยก็จัดไว้ว่าเหตุใดทำไมถึงไม่เลือกคนนั้น ดีไหม เขาหาว่าเราไม่ได้มีการ consult กันก็เอาให้พูดได้เต็มที่แล้วมี protection ไว้ด้วย อย่าลืมเรื่องคนที่จะไปเป็นต้องไม่เป็นสาขาต่างประเทศ คราวนี้คนสมัคร

พอเราเปิดเรื่องคนสมัครบ๊ีบเราต้องเปิดกว้างทั้งปัจเจกชนกับคนที่เป็นผู้แทนองค์กรหรืออย่างไร สมมุติว่าบิณฑ์ บันลือฤทธิ์ อย่างนั้นเขาถือแล้วว่าเขาทำงานเพื่อสิทธิมนุษยชนเขาไม่ได้มีสังกัด เอ็นจีโอที่ไหนแล้วก็มาสมัครเขาควรจะมีสมัครได้ไหม เขาควรจะมีสมัครได้ไหม หรือคนที่ประกอบวิชาชีพอิสระ วิชาชีพทั้งหลายทั้งปวงก็ควรจะมีสมัครได้ คือจำกัดที่มาให้น้อยยกเว้นคนที่เป็นผู้แทนของต่างประเทศหรือทำงานเพื่อต่างประเทศโดยตรงอย่างนี้เราก็ไม่เอาเพราะถือว่าไม่เป็นกลาง เขามีไหมว่าต้องเป็นกลาง มีไหมในหลักการปารีสต้องเป็นกลางใช่ไหม เราก็บอกอย่างนี้ไม่เป็นกลางเรื่องนี้สรรหากับตัวคนสมัครมีอะไรอีกไหมที่จะฝากเขาไป เชิญครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : คือว่าดิฉันเห็นด้วยกับระบบที่ให้ public ส่งข้อมูลเข้ามา แต่ของ สนช. ดิฉันไม่ทราบว่ายี่สิบห้าเรารับ side หรือเปล่าให้คนเห็นแล้ว react ได้หรือว่าส่งแค่จดหมาย ถ้าจดหมายมันไปไม่กว้างในกลุ่มคนที่อาจจะไม่ได้รับจดหมายว่าใครอยู่ใน short list แล้วประวัติของคนใน short list นี้เป็นอย่างไรขอให้ตอบมา ถ้าเกิดกลไกที่จะให้คนส่วนใหญ่ได้เข้าถึงและเห็นได้เขาจะได้มีข้อมูลส่งมาได้ แล้วก็ให้เวลาสัก ๒-๓ อาทิตย์

ประธาน : เมื่อปิดรับสมัครแล้วให้ประกาศรายชื่อของคนสมัครพร้อมทั้งประวัติสั้น ๆ แล้วเผยแพร่ให้เวลาไว้ ๓๐ วัน แล้วก็ค่อยเริ่มพิจารณา คราวนี้ละคนสมัครฟ้องกันเอง

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ท่านประธานเรียนหารือนิดหนึ่ง ตอนนี้คนสมัครเราเปิดทั้งปัจเจกทั้งตัวแทนองค์กร อย่างกรณีนี้จริง ๆ ก็มีอยู่คือพวกองค์กรสิทธิมนุษยชนต่างประเทศ มาอยู่ มาเปิดเป็นสาขาในประเทศไทยแต่คนทำงานก็เป็นคนไทยเขาก็ทำกันอยู่ในประเทศไทย แต่มันทำงานด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นในประเทศไทยแต่มันก็ไป link กับต่างประเทศอย่างนี้ ในฐานะตัวแทนองค์กรคงมาไม่ได้แต่เขาปัจเจกชนและเขาอ้างการทำงานสิทธิมนุษยชนกับองค์กรที่เป็นตัวแทนหรือเป็นสาขาของต่างประเทศเรายอมให้ไหม

ประธาน : ไม่ให้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ไม่ให้เหมือนกันใช่ไหมครับ คือเขามาสมัครในฐานะปัจเจกชนมีผลงานมาแต่เขาไม่ได้อาศัยองค์กรมา มาในฐานะส่วนตัว

ประธาน : ตัวองค์กรเราก็ไม่ให้อยู่แล้ว ตัวคนทำงานในนั้นเราก็ไม่ให้เพราะมันไม่เป็นกลางแต่แรกแล้ว

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : โดยไม่ต้องมีช่วงเวลาว่าพันมาก็ปี

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานอันนั้นคือคำถามที่ดิฉันถามเมื่อกี้ถ้าสมมติ
เขาลาออกมาแล้วมาสมัครได้ไหมเราจะมีช่วงเวลาไหมคะ อย่างการเมืองเราก็มีบอกว่าที่ปีอะไร
อย่างนี้คะ ถ้าสมมติว่าออกมาแล้ว ๒ ปี ๓ ปีมาสมัครได้อะไรอย่างนี้ ถ้าออกมาหมด ๆ ดิฉันคิดว่า
อาจจะองค์กรนั้นส่งมาก็ได้ใช่ไหมคะเป็นกรรมการสรรหาหรือส่งมาสมัคร แต่ถ้ามีระยะเวลา ๒ ปี
อะไรอย่างนี้

ประธาน : ก็เอาสัก ๓ ปีไม่ต้องถึง ๕ ปีหรอก

นางจรี วิจิตรวาทการ : ๒-๓ ปีอะไรอย่างนี้คะ

ประธาน : ๓ ปีก็ไปทำงานอย่างอื่นไปแล้ว แต่ถ้าไ้กันไม่แน่นักก็ให้ลาออกแล้ว
จ่ายเงินเดือนไว้ ๓ ปีไว้ใจมันไม่ได้หรอกไ้กัน

นางจรี วิจิตรวาทการ : เขาไม่มีเงินเยอะอย่างนั้นหรือคะท่านเดี๋ยวนี้ถึงแตก

ประธาน : ไ้กันนะหรือ อ้าว เวลามันจะทำอะไรมันก็ทุ่มลงไป

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แต่ว่าก็อาจจะมี pension นะครับ ก็อาจมี pension ที่เขาจ่าย
เป็นรายเดือนให้สำหรับที่ทำงานเกินกี่ปี ๆ ก็อาจจะมี ก็ยังมี link กันอยู่

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับเมื่อกี้เราพูดถึงเรื่องคุณสมบัติอันหนึ่ง
ของผู้สมัครคือเรื่องความเป็นกลาง ผมเข้าใจว่าของต่างประเทศเขาไม่ได้กำหนดในลักษณะแบบนี้
นะครับ เขาน่าจะพูดถึงเรื่องความประกันของความเป็นอิสระแล้วความแตกต่างอะไรพวกนี้
แต่ความเป็นกลางที่เราพูดถึงมันจะหมายถึงความเป็นกลางทาง

ประธาน : คือความอิสระนั่นล่ะที่เป็นกลาง คือถ้ามันไปทำงานอยู่กับพวกนั้นมันก็
ไม่อิสระใช่ไหม เรามักจะใช้คำว่าเป็นกลาง เชิญครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมตั้งใจแค่นิยามขององค์กรด้านสิทธิมนุษยชนนะครับว่า
เวลาเราจะหาคนที่เป็นตัวแทนเป็นอะไรต่าง ๆ มันก็จะนิยามอะไรค่อนข้างลำบากเพราะว่าในเชิง
วิชาชีพมันก็เป็นสิทธิมนุษยชน แต่ว่าบางครั้งแม้แต่ประกอบอาชีพมันก็มีเรื่องสิทธิมีเรื่องอะไร
ต่าง ๆ เดียวเวลาไปสมัครไปอะไรจริง ๆ มันจะมีปัญหาการนิยามหรือมีอะไรกันหรือเปล่าว่าจะให้
การจำกัดขอบเขตหรือว่าอะไรต่าง ๆ มันไปอยู่ที่ตรงไหน

ประธาน : ตรงที่เขาเลือกจดทะเบียน คืออันนั้นซึ่งต้องเขียนไว้ว่าพวกนี้จะต้อง
มาจดทะเบียนใครจะอยู่ตรงไหน ถ้าพวกที่จะอยู่ประเภทสงเคราะห์ชาวบ้านก็มาจดทะเบียนใน

ประเภทสงเคราะห์ชาวบ้าน พวกที่คิดว่าตัวเองเป็นสิทธิมนุษยชนโดยตรงก็มาจดทะเบียนสิทธิมนุษยชน พวกที่คิดว่าเป็นองค์กรวิชาชีพเขาก็มาจดทะเบียนองค์กรวิชาชีพแล้วจดได้อันเดียว

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ขออนุญาตท่านประธาน คือฟังจากราวก่อนที่เขา มาเล่าให้ฟังก็คือตอนเขาจดทะเบียนเขาไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายนี้เลยเขาไปจดทะเบียนตามกฎหมายแพ่ง กฎหมายมูลนิธิ

ประธาน : ไม่ใช่ ๆ ใอนั้นเขาจดทะเบียนตั้ง ใอนี้ก็จะมาจดทะเบียนเพื่อจะมา participate ในเรื่องนี้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เขาจดทะเบียนไว้เป็นองค์กรสิทธิมนุษยชนตามนี้ เพียงแต่ที่ว่าที่เขาพูดก็คือพวกนี้ไม่ค่อยมาขึ้นเพราะเขาจะถือว่าเขาเป็นของเขาอยู่แล้ว แต่ทางนี้ ต้องการจะขึ้นเพื่อเข้าสู่ระบบของเขา

ประธาน : มาจดแจ้งไว้ว่าเขาเป็นอย่าไปเรียกว่าจดทะเบียนเฉย ๆ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : แล้วตอนนี้มันเลยเกิดปัญหาคือพอเขาจะเอาเฉพาะกลุ่ม ที่มาขึ้นทะเบียนมันก็ถูกตรงนั้นโต้แย้งว่าเขาเป็นเอ็นจีโอเหมือนกัน

ประธาน : ไม่เราจะไปรู้ได้อย่างไรคุณก็มาจดไปสิ เพราะเราก็บอกแล้วจดได้ ตลอดเวลาไม่ใช่มาจดวันนี้และพรุ่งนี้ คือคุณมาจด จดแล้วก็บัญชีนั้นก็ใช้ได้เรื่อยไปคุณก็จะมีสิทธิอยู่ จะได้ไม่ต้องทำแบบ กสท. ตอนนั้น วิทยุสมัครเล่นทั่วประเทศวิ่งกันมาเป็นแถวเลย ก็เพราะว่าเราจะมีผู้แทนคนที่จะมาสรรหาผู้แทนองค์กรวิชาชีพ ผู้แทนองค์กรด้านการช่วยเหลือ สงเคราะห์ ผู้แทนด้านสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นใครอยากจะจดทะเบียนด้านไหนก็มาจดทะเบียน ด้านนั้นแต่จดได้ด้านเดียว เพราะมันเคลื่อน ๆ กันอยู่หรือใช้ไหม การช่วยเหลือคนอื่นมันก็ถือว่าเป็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่ง เก็บศพเป็นสิทธิมนุษยชนใหม่ ก็เป็น ปอเต็กตึ๊งอย่างนี้เราเรียกว่า องค์กรสงเคราะห์ แต่จริง ๆ ก็คือเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนเพราะฉะนั้นเขาก็เลือกจดเอา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับเรื่องการจดทะเบียนเป็นไปได้ไหมครับ ที่เราจะให้จดทะเบียนในที่แห่งเดียวไม่อย่างนั้นมันสะเปะสะปะไปจดที่โน่นบ้างที่นี้บ้าง

ประธาน : คือต้องแยกเป็น ๒ พวก คือเวลาจะตั้งมูลนิธิเขาก็ไปจดทะเบียน ที่มหาดไทย จะตั้งองค์กรแรงงานสหพันธ์แรงงานหรือสมาคมนายจ้างลูกจ้างก็ไปจดทะเบียน ที่กรมแรงงานพวกนั้นก็จดตามกฎหมายเหล่านั้น ซึ่งจดแล้วเขาก็มีสถานะตามนั้น แต่ว่าถ้าอยากจะ

เข้ามาอยู่กับพวกนี้ก็มาจดแจ้ง คือไม่ถึงขนาดปิดมาจดทะเบียนจะรับหรือไม่ก็มาจดเอาไว้ที่นี้ว่าผมเป็นองค์กรประเภทนี้ พอเขาตรวจดูว่าถูกต้องแล้วเขาก็

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือผมหมายความว่าคนที่จะเป็นกรรมการสรรหาหรือว่ามาสมัครเป็นกรรมการสิทธิฯ จะต้องมาที่แหล่งเดียวคือที่กรรมการสิทธิฯ แห่งเดียวที่จดแจ้งที่กรรมการสิทธิฯ อย่างเดียวใช่ไหมครับ

ประธาน : ไข่มุกด์ คือคนที่ เป็น สมมุติว่าเขาเป็นองค์กรชาติพันธุ์ สมมุติว่าเป็นสมาคมคุ้มครองชาติพันธุ์ซึ่งมันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และเขาไปจดทะเบียนตามกระทรวงมหาดไทยเสร็จเรียบร้อยเป็นสมาคมเรียบร้อยก็ไม่มีใครว่าอะไร แต่ถ้าเขาอยากจะทำมามีส่วนในนี้เขาก็มาจดกับที่นี้ว่าบัดนี้เขาเป็นองค์กรสิทธิมนุษยชนจะขอใช้สิทธิก็จดทิ้งเอาไว้ ก็เขียนเสียให้ชัดด้วยก็แล้วกันว่าจดได้ตลอดเวลา ใครตั้งเมื่อไร แล้วก็ควรจะมีผลงานสัก ๑ ปีดีไหม ไม่ใช่ตั้งเมื่อไหร่แล้วก็เลยไปจด มันจะยุ่งยากก็ต้องผ่านพ้นไป ๑ ปีหรือมีผลงานสัก ๑ ปีแล้วก็มาขึ้นทะเบียนได้ เราเคยทำนะครั้งอันนี้ที่ไหน กฎหมายอะไรสักอันหนึ่งแล้วเกี่ยวกับเอ็นจีโอต้องมีผลงาน ๑ ปี เพราะเข็ดตอนเล็อก กทช. เพราะฉะนั้นตอนหลังเขาก็ไปกำหนดว่าคุณต้องมีผลงานมาแล้ว ๑ ปี นี่เราไม่ได้กีดกันแต่เราคุ้มครองให้ไม่อย่างนั้นพวกนายทุนทั้งหลายมันจบพรวดเดียว ๕๐๐ แล้วก็มาจดทะเบียนคุณจะสามารถสู้เขาได้ไหมละ มาตรา ๑๔ ของเขาไปดูหน่อย เชิญครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ คือเรื่องเมื่อกี้ผมยังตามไม่ค่อยทันนิดหนึ่งครับ คือสมมุติว่าเราขึ้นทะเบียนให้เขาจดและให้การจดทะเบียนนั้นมีสิทธิในการที่จะไปร่วมเป็นกรรมการสรรหาสมมุติว่าอย่างนั้นครับ มันจะก่อให้เกิดลักษณะถ้ามันแข็งตัวเกินไปมันจะทำให้เกิดปัญหาเหมือนกับพวก กทช. อะไรพวกนั้นขึ้นมาอีกไหมครับ คือมาจดเพื่อที่จะไปเป็นกรรมการสรรหา และมาหลาย ๆ องค์กรมันก็จะเกิดปัญหาซ้ำๆ ภาดู นี้ผมพิจารณาดูของระเบียบการรับรององค์กรด้านเอกชนสิทธิมนุษยชนของเขาทำเป็นระเบียบภายในนะครับ เขารับรองที่หนึ่ง ๓ ปี แล้วเขาก็บอกว่ากำหนดเงื่อนไขว่าถ้าสมมุติว่าเป็นความเป็นนิติบุคคลขององค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนนั้นสิ้นสุดลงหรือไม่ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นเป็นเวลาต่อเนื่องกันเกินกว่า ๑ ปีคือว่าจดแล้วไม่ active ภายใน ๑ ปี คือว่ากระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรทางด้านสิทธิมนุษยชนนั้น หรือทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงพวกนี้ก็จะหลุดออกจากความเป็นการรับรอง แล้วก็เขาก็บอกกระบวนการรับรองของเขาว่ามีอนุกรรมการที่จะต้องพิจารณาที่ประกอบไปด้วยใครบ้างและใช้หลักฐานอะไรบ้างพวกนี้ ผมเข้าใจว่ามันจะมี

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ความยืดหยุ่นอยู่นิด ๆ แต่ว่าพอมันจะมาบวกกับที่เราต้องการเข้าใจว่ามันคงจะไม่ต้องแข็งไปหรือว่าไม่อ่อนไปอย่างนั้นก็ได้อีก

ประธาน : อันนี้เราพูดถึงแต่เพียงหลักการว่าจะมีการจดทะเบียนหรือจะขึ้นทะเบียนหรือจะรับรองอะไรก็แล้วแต่ แล้วส่วนวิธีการที่เราจะไปรับรองเขาก็ไปออกระเบียบ แต่ว่าเราควรจะเขียนป้องกันไว้สักนิดหนึ่งไม่ใช่ไปออกระเบียบจนกระทั่งคนอื่นทำไม่ได้เลยยกเว้นพวกตัวอะไรอย่างนี้ คือมีหลักเกณฑ์ไว้บ้างว่า เช่น ต้องทำงานมาแล้ว ๑ ปีอะไรอย่างนี้ แล้วก็ยัง active อยู่ คือมีหลักเกณฑ์คุ้มครองไว้แล้วรายละเอียดปลีกย่อยมากกว่านั้นก็ไปออก อันนี้เดี่ยวเขาก็ไปเขียนกัน

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านอาจารย์ครับผมกลัวพวกกลุ่มมวลชนที่อ้างตัวว่าทำงานสาธารณะแต่ไม่ยอมรับรู้ความเป็นกลุ่มบุคคลตามกฎหมาย ผมยกตัวอย่าง อย่างพวกกลุ่มสมัชชาทั้งหลาย ซึ่งแน่นอนว่าเขาทำงานสาธารณะจริงแต่เขาไม่ยอมมีการเข้าสู่ระบบตามกฎหมายที่ผมเป็นห่วงว่าพอมันมีปัญหาในลักษณะแบบนี้เราก็จะเจอว่ากลุ่มพวกนี้เวลาจะมาแสดงตัวเพื่อจะเข้าไปใช้อำนาจสาธารณะก็จะมีปัญหากันว่าเราควรจะให้กลุ่มไหนหรือไม่ให้กลุ่มไหน คือบางทีในกลุ่มเดียวกันซึ่งมีเยอะ ๆ การแสดงตัวว่าเขารับผิดชอบต่อกลุ่มมวลชนอย่างนี้ผมก็ยังไม่รู้สึกรู้สีกว่ามันต้องมีการจัดระเบียบ คือการจัดระเบียบในที่นี้มันสะท้อนว่าคุณต้องมีพิธีรีตองอะไรบางอย่างที่ทำให้เห็นว่าคุณเป็นตัวแทนของกลุ่มจริง กลุ่มมันมีสภาพที่ไม่ได้แยกเป็นหลาย ๆ section จนเราไม่รู้ว่าเป็นใครตรงไหนที่ผมคิดว่ามันน่าจะสะท้อน คือจริงอยู่เราอาจจะมีความรู้สึกว่าการบอกว่าเป็นนิติบุคคลทำให้รู้สึกเหมือนกับไปผูกขาดการทำหน้าที่ แต่ว่าผมก็คิดว่ามันทำให้เกิดความเป็นระเบียบไม่เช่นนั้นเราจะเกิดกลุ่มมวลชนเยอะไปหมด แล้วกลุ่มมวลชนเหล่านี้ก็ไม่รู้ว่าตกลงใครที่จะทำหน้าที่อะไรในฐานะ เพราะว่าทุกคนก็สามารถที่จะสะท้อนการทำหน้าที่ในแง่ของสิทธิมนุษยชนได้หมดเลย อันนี้คือข้อที่ผมเป็นห่วงนะครับ

ประธาน : เขาไม่ให้อยู่แล้วเขาเอาแต่เฉพาะพวกที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลใช้ไหมตามระเบียบเขา เพราะว่าไม่อย่างนั้นมันจะมี ๑๕๐ องค์กร แล้วมีผู้แทน ๑๕ คน ที่มติดลเขาถนัดนัก แต่ก่อนอยู่ธรรมศาสตร์แต่เดี๋ยวนี้ไปมติดลแล้ว

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ คือหาหรือประเด็นหนึ่งครับ ประเด็นที่ว่าให้ปัจเจกชนที่ทำงานทางด้านสิทธิมนุษยชนไปสมัครด้วยนะครับ ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ถ้ากรณีอย่าง บิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ อะไรอย่างนี้นะครับ แต่ว่าถ้าโดยทั่ว ๆ ไปผมเข้าใจว่าคนที่ทำงาน

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ทางด้านสิทธิมนุษยชนมันคงไม่ทำเพื่อที่จะเสนอตัวเองมาเป็นอย่างนี้นะครับ แล้วคนที่มันจะเสนอตัวเองเพื่อจะมาเป็นอย่างนี้ผมว่ามันน่าจะมีคามผิดปกติหน่อย คือทำงานเพื่อสาธารณะแล้วตัวเองก็อยากจะมาเป็นกรรมการพวกนี้ ถ้าเราจะคิดในทางกลับกันว่าถ้าให้เขาทำไปแต่ทำให้องค์กรอื่นเป็นผู้เสนอดีไหมครับ เพราะว่าผมคิดอย่างนี้ว่าผมไปเจอ ๒-๓ ประเภท ที่นี้ถ้ามันเกิดลักษณะเดียวกันนี้ขึ้นมาในกรรมการสิทธิมนุษยชนขึ้นมามันจะน่าเป็นห่วงไหม แล้วมีคนบางประเภทที่ก็เริ่มมีนะครับอย่างเรื่องสิทธิมนุษยชนที่จะสร้างตัวเองขึ้นมาแล้วก็กลายเป็นตัวบุคคลขึ้นมาแล้วมาสมัคร แต่ถ้าสมมุติว่าเราบอกให้เขาทำงานเหมือนกับที่เขาอยากทำไปเถอะแต่ทำให้เห็นองค์กรอื่นเป็นผู้ยื่นหรือผู้เสนอชื่อเขาจะเหมาะกว่าไหม

ประธาน : มันก็จะทำให้แคบไม่เปิดกว้าง เราก็ต้องถือว่าคณะกรรมการสรรหาเขาก็จะต้องดูเองว่าคนนั้น ยกตัวอย่าง สมมุติว่ามีคนอย่างดาไลลามะไม่มีองค์กรก็ทำอย่างนี้โดยตลอด แล้วเกิดวันดีคืนดีรู้สึกหงุดหงิดกับระบบสิทธิมนุษยชนขึ้นมาก็เลยคิดว่าเราลงไปทำไปดูแลเสียเองดีกว่าแก้ไขเขาก็อาจจะทำได้ แต่ว่าคงไม่มีใครที่เข้าไปทำอย่างบิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ แล้วก็เพื่อที่ตั้งใจว่าอีก ๑๐ ปีข้างหน้าจะมาเป็น กสม. คงไม่ใช่หรอก แต่ทำ ๆ ไปแล้วรู้สึกถ้าเราไม่ลงไปทำมันไม่มีใครรู้เรื่องนี้เลยเราต้องลงไปเสียบ้างก็เปิดกว้าง เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นแล้วมันก็จะตกไปเป็นเหยื่อขององค์กรต้องไปกราบไหว้อ้อนวอนองค์กรให้เสนอชื่อ เว้นแต่เรื่องวิชาชีพเราอาจจะกำหนดว่าถ้า ๑. คุณจะมาในฐานะตรงนี้ได้คุณต้องเป็นสมาชิกของวิชาชีพนั้น แต่ถ้าเราจะเอาให้เข้มข้นก็บอกองค์กรวิชาชีพนั้นเสนอคุณมา แต่ว่าถ้าเป็นสิทธิมนุษยชนทั่ว ๆ ไปมันมีทั้งที่เป็นองค์กรและไม่เป็นองค์กร คนที่ทำงานอยู่ข้างหลังปิดทองหลังพระอาจจะเป็นคนดีกว่าคนที่องค์กรส่งมาก็ได้ก็เปิดกว้าง ๆ ไว้หน่อยจะดีกว่า หน้าที่อำนาจของคณะกรรมการคอยดูเรื่องตั้งอนุกรรมการทำอย่างไรถึงจะให้การทำงานของ กสม. เกิดจากการปรึกษาหารือไม่ใช่แบ่งงานกันทำ ซึ่งอันนี้อาจจะไปใช้กับ กกต. ด้วยอย่างที่เราเห็นกันอยู่ นี้แล้วในที่สุดมันเลยเป็นอาณาจักรที่สร้างขึ้นมาแล้วอาณาจักรเหล่านั้นก็จะแย่งบประมาณกันเองแย่งคนกันเองไม่เกิดเอกภาพแล้วก็ทะเลาะกันในที่สุด ที่นี้จะเขียนตรงนี้อย่างไรลองช่วยไปคิดด้วยว่าจะกำหนดวิธีการทำงานอย่างไร เพราะว่าส่วนใหญ่เขาจะใช้ตั้งอนุกรรมการแล้วก็แต่ละคนก็จะมีเจ้าของเป็นเจ้าของอนุกรรมการ กรรมการแต่ละคน วันนั้นเขาบอกมีก็ชุดนะครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ๑๒ ชุดค่ะ ซึ่งดีมากเพราะแต่ก่อนนี้ ๔๐ กว่าชุด ตอนนี้อยู่ ๑๒ ชุด รู้สึกลดลงเยอะมาก

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ดวงใจ ๓/๖

ประธาน : คือแต่ก่อนนี้มันคล้าย ๆ ระดมกันเข้ามา ส่วนเรื่องที่เขาจะเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญลองดูสิว่าจะสมควรหรือ ผมว่าเขาไม่ควรจะไปเป็นคู่กรณีกับใคร

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธาน ตอนทำรัฐธรรมนูญเราพูดกันอยู่เหมือนกันนะครับว่าเดิมมันมีเขียนให้อำนาจนี้อยู่ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เราตัดออกหมด เหตุผลที่ท่านประธานก็คือเราไม่ต้องการให้เขาเป็นคู่กรณีให้เขาเป็นกลางในการทำงาน แต่เขาไปแปลว่า ในรัฐธรรมนูญเขียนเรื่องอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินถ้าเห็นว่าเรื่องไหนมีการร้องมาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนให้ส่งไปที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเขาเลยเอาตรงนี้ไปแปลว่า เพราะฉะนั้นผู้ตรวจการแผ่นดินก็ไม่มีสิทธิเสนอศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนเขาก็จะต้องทำหน้าที่นี้แทน อันนี้ผมเข้าใจว่าแปลเกินรัฐธรรมนูญ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในส่วนของอำนาจหน้าที่กรณีที่จะยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองในส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเราไม่ได้บัญญัติไว้ในส่วนนี้ว่าที่เราพิจารณาในเรื่องกรรมการสิทธิมนุษยชนเราคิดว่าให้ทำเหมือนกับว่าดูแบบในภาพรวมไม่ใช่ลงไปเป็นคู่กรณีเราก็เลยไม่ได้บัญญัติ แต่ว่าในร่างที่เขาเสนอมาในร่างมาตรา ๒๕ อะไรทั้งหลายเหล่านี้ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ก็ยังเขียนเรื่องการดำเนินคดีอยู่อันนี้ต้องไปพิจารณา

ประธาน : ซึ่งผมคิดว่ามันไม่ควร เขาควรจะทำหน้าที่รายงาน อาวุธเขาคือรายงาน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : และถ้าเกิดเขาเห็นว่าเรื่องไหนอาจจะขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือว่าเกี่ยวกับเรื่องที่จะไปศาลปกครองเขาก็เสนอไปที่ผู้ตรวจการแผ่นดินอะไรอย่างนี้

ประธาน : หรือก็แนะนำคนที่ให้ความช่วยเหลือเขาอย่างไรก็ให้ความช่วยเหลือไปแนะนำเขาไปให้เขาไปฟ้องกันเองตัวเองอย่าไปฟ้องแทนเขา ตัวเองพอไปเป็นคู่กรณีปีบคราวนี้จะไปปรับความร่วมมือจากใครก็ยาก แล้วในที่สุดจะไม่ได้ทำอย่างอื่นหรือจะคอยจ้องแต่เรื่องนี้

นายอุดม รัฐอมฤต : เขาจะให้ทำใบมอบอำนาจครับ

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะคือว่าถ้าสมมุติว่าเราลองนึกถึงตัวเราเองเป็นเขาในบางยุคบางสมัยของบางรัฐบาล ถ้าสมมุติว่าไม่มีกลไกให้เขาเสนออะไรเลยมันก็ลำบากนะคะ เขาจะทำเรื่องเสนอไปที่รัฐบาลก็ครั้ง ๆ รัฐบาลเพิกเฉยไม่ใส่ใจไม่สนใจ

ประธาน : ก็รายงานต่อสภาและรายงานต่อสาธารณะ

นางจุรี วิจิตรวาทการ : รายงานต่อสภา สภาเขาเป็นพวกเดียวกับรัฐบาลก็เพิกเฉยอีก ที่นี้อาจจะต้องแนะนำใหม่คะว่าให้ใช้สื่อโซเชียลมีช่องทางให้เขาหน่อยไม่อย่างนั้นเขาก็ไม่ออกจริง ๆ แล้วคือในประเทศหลายประเทศเขาใช้สาธารณะเป็นตัวกดดันฝ่ายบริหารนะคะ

ประธาน : ก็ต้องใช้เหมือนกัน

นางจุรี วิจิตรวาทการ : เขาค่อยได้ใช้คะ อันนี้คือว่าสาธารณะทำงานกับสื่ออย่างไรร่วมมือกับประชาชนอย่างไรในการที่สร้างความรู้ความเข้าใจในด้านนี้เขาก็เลยอาจจะคิดว่าต้องฟ้อง

ประธาน : คือเวลาที่เขาเห็นว่าใครทำผิดสิทธิมนุษยชนบางที่เขาใช้หลักต่างประเทศจนเกินไป เพราะฉะนั้นพอเวลาเขาโวยวายขึ้นมาว่านี่ผิดหลักสิทธิมนุษยชนจึงไม่ได้รับการตอบรับจากคนในประเทศ เพราะว่าสิ่งที่คนในประเทศเห็นมันอาจจะเห็นสมควรแล้วละที่จะต้องทำอย่างนั้น แต่ว่าในสายตาต่างประเทศจะบอกว่าอันนี้ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนอะไร เพราะฉะนั้นเขาไม่รู้จักหีบประเด็นที่มัน touch มากกว่านั้นเปราะไปหมด ยกตัวอย่างอย่างนี้ ไปเห็นครูตีนักเรียนแล้วหีบเรื่องประเด็นนี้ขึ้นมาโวยวายว่านี่สิทธิมนุษยชน สิทธิของเด็กเป็นอย่างนั้นมันจะถูกคนกลุ่มหนึ่งอาจจะโอเค เออใช่ ๆ คนกลุ่มหนึ่งอาจจะบอกว่า ครูเขาจะตีนักเรียนแค่นั้นเป็นอย่างไรก็คนรุ่นนี้มันถูกครูตีกันมาตั้งนานก็ไม่เห็นเป็นอะไรก็ไปได้ดีกันทุกคน แต่ว่าไม่ใช่จะไปมัดมือโยงเสา

เลขาฯ : กราบเรียนท่านประธาน ผมเข้าใจว่าไม่แน่ใจว่าเขาเข้าใจ paris principle หรือเปล่าที่ผมเสนอ strategy คราวที่แล้วก็คือว่าเราทำคำแปลและลองเผยแพร่ อันนี้คำแปลที่แปลไปมีคนเผยแพร่เยอะพอสมควรและช่วยเราเผยแพร่เอาไปอ่านเอาไปอะไรต่าง ๆ ที่นี้สิ่งที่อาจจะต้องทำความเข้าใจกับเขาคืออย่างที่ท่านอาจารย์จุรีได้กรุณายกขึ้นมาก็คือว่าเขามีหน้าที่หลักก็คือหน้าที่ที่จะเผยแพร่ ถ้าเป็นหลักการปารีสก็คือว่าเขามีหน้าที่ที่จะ decide to publicize publicize คือ make it known to public ผมไม่แน่ใจ publicize ของเขาคือไปพิมพ์หนังสือหรือเปล่า คือผมเข้าใจว่าเขาเข้าใจอย่างนั้น อันนี้คือ make it known to public แล้วก็ให้ public pressure ไปกดดันเรื่องต่าง ๆ นานาเหล่านั้นขึ้นมา ผมเลยไม่แน่ใจว่าเขาเขียนๆ มาที่เขาเข้าใจ Paris Principles จริง ๆ หรือเปล่าหรือว่าแปลตาม สอ เสถบุตร เพราะว่าดำเนินการระงับข้อพิพาทในเรื่องของ Quasi-Jurisdictional Competence เขาก็ให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตร คือถ้าเกิดว่ามีใครมาร้องเรียนมีอะไรต่าง ๆ เรื่องการละเมิดสิทธิ-----

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

มนุษยชนก็คุย ๆ กันก่อนใกล้เกลี้ยไม่ได้ให้อำนาจในการไป take action มากกว่านี้เลย ผมก็เลยไม่เข้าใจว่าเข้าใจตัวเองหรือเปล่า แต่ว่าจริง ๆ แล้วอำนาจหน้าที่นี้มันไม่ใช่ของเขาครับ ถ้าเป็นผมอ่านหลักการปารีสผมคิดว่ามาตรา ๒๕ ก็ดี มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มันไม่ใช่เรื่องของเขาเลย

ประธาน : มาตรา ๒๘ จะเข้าไปเป็นคู่กรณีในคดีอาญากับเขายังหนักเข้าไปใหญ่

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับในเรื่องมาตรา ๒๓ เขา เหมือนกับเขาไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญในเรื่องหน้าที่ในการชี้แจงต่อองค์การระหว่างประเทศหรือว่าในเรื่องว่าให้รายงานกรณี que เห็นว่ามีการพูดถึงปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้อง ซึ่งผมเข้าใจว่าอันนี้เหมือนกับเจตนาที่จะไม่รับร่างรัฐธรรมนูญของเราเพราะเขาไม่ใส่เลยในข้ออื่นเขาใส่หมด ยกเว้น (๔) ซึ่งไปตรงกับ Voice TV ที่พูดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่มีหน้าที่ไปโต้ตอบนานาชาติองค์การระหว่างประเทศ คือเขายืนยันว่าตรงนี้เขาไม่มีหน้าที่ในการที่จะไปพูดอะไรแก่ตัวแทนประเทศไทยเขามองว่าอันนี้เป็นเรื่องกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งผมว่าเท่ากับเขาไม่ยอมรับตัวร่างที่เราเขียนไว้ชัดเจนในมาตรา ๒๔๗ (๔)

นายประพันธ์ นัยโกวิท : วันนั้นที่เขามาชี้แจงเขาบอกว่าในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๗ (๔) เขาไปเขียนอยู่ในร่างมาตรา ๖๖ ของเขา แต่ความจริงแล้วมันควรจะต่อมาให้เอาไว้ในร่างมาตรา ๒๓ เป็นหลักเอาไว้นะครับลือแต่รัฐธรรมนูญ แล้วจะขยายความอย่างไรก็ไปขยายความต่อเขาบอกว่าเขาไปไว้ในร่างมาตรา ๖๖

ประธาน : ก็ไปเขียนว่าอาจพิจารณาตรวจสอบเพื่อที่จะชี้แจงและรายงาน ौันี้เขาไม่เข้าใจ เพราะว่าเขาคิดเองว่าในกรณีที่มีการรายงานข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมมันแปลว่ามาตรวจสอบมันแล้วว่ามันไม่ถูกต้องและมันไม่เป็นธรรมแล้วคุณจะไปพิจารณาตรวจสอบอะไรมันอีก ก็คุณนั่นละเป็นคนพิจารณา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : แล้วในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๗ ในวรรคสุดท้ายซึ่งมีบัญญัติเอาไว้ว่าในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องคำนึงถึงความผาสุกของประชาชนชาวไทยและผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญด้วยเขาก็ไม่ใส่ครับ

นายอัคร จารุจินดา : เรียนท่านอาจารย์ครับ ดูกฎกระทรวงการทำงานของเขาแล้วนั้น ความจริงเรามองว่ากรรมการนี้เป็นกรรมการอิสระตามรัฐธรรมนูญงานเขาควรจะดูในระดับชาติ ใหญ่ แต่เวลาเขาเขียนเป็นลักษณะเป็นการรับเรื่องร้องเรียนเป็น case by case แล้วก็ไปเขียน กลไกค่อนข้างเยอะ หลักการรับฟังพยานเขียนเยอะเยาะไปหมดเลยซึ่งความจริงไม่น่าจะใช้หน้าที่ ของเขา เขาน่าจะหยิบยกเอาประเด็นหลักซึ่งประเทศไทยประสบในเรื่องสิทธิมนุษยชนโดนกล่าวหา เรื่องอะไรเขาก็ไปตรวจสอบเรื่องนั้นแล้วก็รายงานรัฐบาลไป ส่วน case by case ถ้าเกิดเหตุ มีการร้องเรียนถึงเขา เขาควรจะมีหน้าที่ตรวจสอบเบื้องต้นในส่วนที่เขารับผิดชอบไปและแก้ไข ไม่ใช่ไปสั่งการเองแล้วก็ไปพาดพิงถึงเรื่องที่เขาขอมาเรื่องส่งคนออกจากคุกซึ่งเขาขอคือมันไม่ได้ ไม่ใช่ อาจจะต้องเขียนใหม่เป็นกลไกการทำงานครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อยากจะเสริมอย่างนี้ครับ ในส่วนของอำนาจหน้าที่คือ ในร่างมาตรา ๕๔ ที่ทาง กสม. เขาเขียนมาเหมือนกับว่า กสม. เขาลงไปในทางปฏิบัติด้วย ถึงแม้ว่าเขาจะมาชี้แจงว่าเขาไม่ได้ลงไปปฏิบัติเองเขาก็กำหนดเป็นเพียงมาตรการ แต่ในความจริง แล้วในมาตรา ๕๔ ที่เขาเขียนที่ว่าจัดให้มีการรักษาพยาบาล เปลี่ยนสถานที่พยาบาลอะไรทั้งหลาย ถ้าไม่ทำมีโทษทางอาญาด้วย ซึ่งวันนั้นในที่สุดรู้สึกว่ประธานเขาก็ยอมว่าจะแก้ก็แก้ได้ เหมือนกับ เป็นข้อเสนอแนะ

ประธาน : เราแก้ได้อยู่แล้ว ผมคิดว่าเข้าใจบทบาทเขาหรือทำไปจนกระทั่ง กลายเป็นความเชื่ออย่างที่คุณอัครพูดคือทำ case by case เพราะฉะนั้นเขาจึงมุ่งไปที่เรื่อง การร้องเรียนซึ่งความจริงผิด ความจริงภารกิจหลักของเขาก็คือถ้าเมื่อไรความปรากฏว่าละเมิด สิทธิมนุษยชนขึ้นในที่ใดหรือเป็นการทั่วไป คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต้องศึกษาเรื่องนั้นแล้วดู ให้ละเอียดว่า การละเมิดนั้นมันเป็นการละเมิดในลักษณะรุนแรงขนาดไหน จำเป็นจะต้องใช้ มาตรการอะไรถึงจะทำให้การละเมิดนั้นมันหมดสิ้นไป การเยียวยาจะทำอย่างไร การบรรเทา จะทำอย่างไร ทำให้มันเป็นข้อเสนอแนะที่มัน practical ได้ ไม่ใช่เสนอว่าควรจัดการแก้ไข เพื่อมิให้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อไป อย่างนี้มันก็พูดจนถึง ๑๐๐ ปีก็ไม่ได้ทำอะไร ฉะนั้น เรื่องร้องเรียนมันต้องเป็นเรื่องฟุ้ง คือไม่จำเป็นต้องไปนั่งรอคนร้องเรียนจะเห็นว่าเขาทำแบบ เดียวกับ ป.ป.ช. อ้ายนี้มันทำอย่างนั้นไม่ได้ คนมาร้องเรียนจริง ๆ ถึงไม่มีชื่อสมมุติเขาบอกมาว่า ที่จังหวัด ก. มีคนไปบังคับว่าห้ามไม่ให้นับถือศาสนาการนับถือศาสนาจะโดนเล่นงาน สมมุติว่า

มีคนเขียนจดหมายมาบอกอย่างนี้แล้วไม่มีชื่อถ้าเป็นปกติเขาก็จะบอกว่าไม่มีชื่อเพราะฉะนั้นไม่ทำ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่าใครร้องเรียนปัญหาคือว่ามันมีการทำอย่างนั้นจริงหรือเปล่า เขาบอกมาแล้วว่า จังหวัด ก. ก็ส่งคนไปดูที่จังหวัด ก. ว่ามีใครเขาทำกันอย่างนั้นไหม ถ้าปรากฏว่าผู้ว่าหรือนายอำเภอ สั่งว่าห้ามนับถือศาสนาไม่ว่าศาสนาใด ๆ คุณต้องเร่งจัดการทันทีเลยเอาข่าวออกมา มาพูดจา ฟ้องไปยังกระทรวงมหาดไทย มันไม่ใช่เรื่องที่ว่าคนร้องมามีชื่อหรือไม่มีชื่อแต่ถ้าเขาร้องมาบอก ว่าผู้ทากรุณกรรมดิฉันตลอดเวลาติดต่อสิทธิมนุษยชนแล้วไม่ลงชื่ออย่างนั้นก็โยนตะกร้าไปได้ ไม่ต้องไปนั่งพิจารณาแล้วจะไปรู้ว่าผู้ใคร คนไหน ที่ไหน อันนั้นก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง แต่ว่าถ้ามันเป็น เรื่องทั่วไปเรื่องทีปรากฏแล้วมันจะไปกระทบกระเทือนมันไม่จำเป็นต้องลงชื่อ

นายเจียรชัย ณ นคร : กำลังงง ๆ นิดหนึ่งครับ เมื่อสักครู่ฟังท่านประธานพูดก็คือ ว่าถ้าดูเรื่องที่เป็นการกระทบทั่วไปก็คิดคล้ายตามท่านประธานไป คือเมื่อสักครู่ท่านประธานพูดถึง ว่าผู้ทากรุณกรรมเมียซึ่งจริง ๆ แล้วการไปทำทากรุณกรรมมันก็มีกฎหมายคุ้มครองผิดกฎหมายด้วย คือถ้าเกิดเขายังไปคิดว่าต้องเข้าไปดูแบบนี้มันก็จะเป็นการไปดูเป็น case มันจะไม่ใช่ลักษณะทั่วไป อย่างที่ท่านประธานพูด เมื่อสักครู่ก็แว็บเข้ามาในหัวเหมือนกันอย่างตอนฟังเขามาชี้แจงคือผมรู้สึก ว่าตัวกรรมการสิทธิฯ เองเขาจะติดกับบทบาทที่มีอยู่เดิมตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ คราวนี้ก็เลยไป คิดถึงคำพูดคุณภักดิ์ที่ว่าพอเขียนเสร็จแล้วจะ set zero ดีหรือเปล่า

ประธาน : คือเขารู้สึกว่าถ้ามันเป็น case คล้าย ๆ เขาเอามาโฆษณาได้ง่าย จริง ๆ แล้วที่ทำมันทำผิดเขาเคยไปมีคนร้องเรียนว่าถูกโกงที่ดินและใช้เวลาอยู่หลายปีไปสอบ แล้วก็ไปตัดสินวินิจฉัยว่าอายันนั้นถูกโกงจริง เพราะฉะนั้นให้กรมที่ดินยกเลิกโฉนดและให้ออกโฉนด ใหม่ ถ้ามว่าคุณมีอำนาจไปสั่งเขาอย่างนั้นได้อย่างไรแล้วก็เร่งรัดให้กรมที่ดินออกโฉนดตามว่าถ้า กรมที่ดินออกโฉนดไปแล้วมันผิดใครจะรับผิดชอบคือก็ไปยุ่งกับเรื่องจุดเล็ก ๆ เขาไม่ได้ทำจุดใหญ่ เพราะฉะนั้นผลงานมันจึงไม่เป็นที่ประจักษ์เลย

เลขานุการ : ขออนุญาตให้ข้อมูลครับ จริง ๆ ตามหลักการปารีสอำนาจในการรับ ฟังข้อร้องเรียนต่าง ๆ ของปัจเจกชนรายบุคคลเป็นอำนาจเพิ่มเติมไม่ได้เป็นภาคบังคับ หน้าที่ภาค บังคับก็คืออย่างที่เรารู้กัน อันนี้เป็น additional requirement ก็คือส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามา แต่อย่างไรก็ได้ แต่ถ้าทำกรอบเขากำหนดไว้ใน additional requirement ก็คือต้องระงับ

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ข้อพิพาทโดยไกล่เกลี่ยแล้วก็ดำเนินการเสนอแนะเท่านั้นเองไม่ได้ให้ทำอะไรเลย ผมไม่รู้ว่าตอนไปออกกฎหมายทำไมเขาไปเขียนถึงขนาดว่าให้ไปฟ้องเอง ไปกันใหญ่ แล้วบอกว่ามันเป็นสากลพอเปิดหลักสากลดูไม่เห็นมันจะสากลเลย

ประธาน : มันไปมุ่งอยู่ที่การรับเรื่องร้องเรียนซึ่งความจริงมันไม่ใช่มันต้องสอดส่องคือความจริงมันมีหน้าที่เอาหูแนบดินเปิดตาให้กว้างตะลอนไปดูเขาทั่ว ๆ ไป แต่ว่างงานนั้นมันเป็นงานที่อาจจะต้องใช้เวลาในการที่จะทำให้คนมองเห็นถึงความสำคัญ แต่จริง ๆ จับขึ้นมาสักเรื่องสองเรื่องมันก็อาจจะทำให้คนมองเห็นความสำคัญได้

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานพูดว่าหูแนบดินตาเปิดกว้าง ที่นี้ผมดูของกฎหมายเดิมของเขามผมเข้าใจว่าตั้งแต่มาตรา ๒๒ จนถึงมาตรา ๒๐ กว่า ๆ เขาทำอยู่ใน ๒ ลักษณะคือว่าเขาตั้งรับคือบุคคลใดที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนให้มีสิทธิยื่นคำร้อง เพราะฉะนั้นก็คือร้องมาอย่างที่ท่านอาจารย์ว่าก็คือหูไม่ได้แนบดิน อันที่ ๒ ก็คือว่า ในมาตรา ๒๕ เขาบอกว่ากรรมการเห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ก็จะเป็นไปใน ๒ ขาก็คือว่ามีคนร้องแล้วก็เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบ ที่นี้ถ้าในเรื่องของสิทธิมนุษยชนมันมีมิติที่ค่อนข้างกว้างออกไปมันเกี่ยวกับเรื่องที่เราพูดถึงเรื่องผลประโยชน์ของชาติหรืออะไรต่าง ๆ ที่เราเขียน ผมคิดว่าเราพูดถึงถึงเรื่องมิติของทางการค้า มิติของผู้สืบทอด มิติของแรงงานอพยพ ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่มันเกิดขึ้นจริงในระหว่างประเทศแล้วก็เป็นที่สถานการณ์ที่ไม่เพียงแต่เกิดในยุโรปมันเกิดขึ้นในบ้านเราด้วยแล้วก็กระทบกระเทือนมิติตั้งแต่เรื่องความมั่นคงจนถึงเรื่องการค้าขายหรือว่าเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยตรง ที่นี้ผมคิดว่าในขณะที่เราต้องปรับลงไปให้มันอยู่ในร่องของที่ควรจะเป็นคือกลับไปใช้เครื่องมืออย่างที่คุณปกรณ์พูดว่าที่ต้องรายงานต่อสาธารณะให้เครื่องมือเหล่านี้ อีกมุมหนึ่งผมก็เข้าใจท่านอาจารย์จรีว่าในการปฏิบัติงานของเขาถ้าสมมุติว่าให้เขาเป็นผู้รายงานเฉย ๆ มันอาจจะไม่เหมาะกับสังคมไทย ผมกำลังนึกตามท่านอาจารย์จรีว่ามันจะมีวิธีอะไรเหมือนกับที่เราให้ผู้นำฝ่ายค้านได้เปิดอภิปรายให้รับฟัง ที่นี้ถ้าสมมุติว่าเราไม่ให้อะไรกับ กสม. เลย คือว่า ให้ หมายถึงเขาขอให้ความคุ้มครองเขา มันไม่ได้มีมาตราหนึ่งขอความคุ้มครองในการปฏิบัติหน้าที่ ที่นี้เขาอาจจะเขียนมาขอเยาะขอการคุ้มครองด้วย ขอสิทธิที่จะไปยื่นร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญด้วย เราบอกว่าไม่ละคุณก็เข้าไปอยู่ในแถวอย่างที่เราควรจะเป็นซึ่งผมคิดว่าเราชัดเจนเรื่องนี้เราก็ช่วยกันเคลียร์ให้มันเข้าไปอยู่ตรงนั้น

ให้ได้ แล้วก็อันที่ ๒ ผมคิดว่าเราน่าจะต้องทำอะไรสักอย่างที่ทำให้เขาออกจากกรอบที่พูดถึง เรื่องการรับคำร้องเรียนแล้วก็ให้มีการตรวจสอบสิทธิมนุษยชน ซึ่งอันนี้เท่าที่ผมทราบคือทางรัฐสภา เมื่อเวลาจัดงบประมาณก็ไม่ได้มีมิติอย่างที่พวกเราคิด เช่น เขาขอเงินทำเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ทางสภาตัดหมดเลยเพราะจะไม่ให้งบพวกนี้ในขณะที่เรามองเห็นว่าเรื่องมิติของผู้ลี้ภัยก็ดี หรือว่าแรงงานอพยพมันอาจจะเป็นเรื่องใหญ่ๆ สำหรับสังคมเรา แล้วคุณก็อย่าไปจุกจิก ในราย case แต่ว่าคุณต้องมาทำเรื่องพวกนี้บ้างอาจจะใช้มิติของการศึกษาหรืออื่น ๆ เราก็คงเขียน อะไรที่ทำให้เขาพ้นจากกรอบ ๒ อันนี้ มันอาจจะมียอยู่ในกรอบของการทำรายงานหรือว่าไป กำหนดในบางอย่างของโครงสร้างของกรรมการก็ควรจะต้องประกอบด้วยอย่างน้อยด้านอะไร หรือเปล่าผมไม่แน่ใจว่าจะมีเทคนิคในเชิงอย่างนี้ขึ้นมา และอันที่ ๓ ก็คือว่ามันน่าจะสัมพันธ์กัน ในภาพใหญ่คือถ้าให้ กสม. ปฏิบัติงานที่เป็นไปได้ตามบทบาทที่เราคาดหวังในสังคมไทยเราจะให้ อะไรกับเขา คือถ้าไม่ให้อะไรเลยเพียงแต่ให้เป็นผู้ตะโกนเข้ามาในสังคมซึ่งอาจารย์จूरก็ขอให้เพิ่มอีก นิดเดียวคือว่าขอให้เครื่องมือในการตะโกนได้ใหม่ถ้าที่ผมฟังไม่ผิดนะครับ ท่านอาจารย์จूरบอกว่า ให้เครื่องมือในการตะโกนได้ใหม่เช่นว่า ผมอาจจะตีความไปว่าให้เวลา ให้รัฐจัดเครื่องมือนี้ให้ หรือว่าเขาขอเรื่องการคุ้มครองหรือเราจะให้อะไร หรือเราอาจจะมีกลไกที่ท่านอาจารย์บอกว่า เรายุคปฏิรูปเราคิดกลไกใหม่ เครื่องมือใหม่ ให้กับ กสม. ผมว่าอันนี้น่าสนใจนะครับ

นางจूर วิจิตรวาทการ : ขออนุญาตต่อเลย ดิฉันเห็นด้วยกับคุณภัทระและเป็น เรื่องที่อยู่ในใจมานานแต่ละปิดดิฉันคิดว่าบทบาทก็สำคัญแต่ว่าหน้าที่ที่สำคัญเขาต้องมีเครื่องมือ ในการที่จะสื่อสารกับสาธารณะที่ง่ายขึ้นเพื่อที่จะยกระดับมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชน การไม่ละเมิดอย่างแรงงานต่างชาติหรือว่าไม่ได้ไปเอาเปรียบเขาแต่อย่างถูกเขาเอา เปรียบสิ่งเหล่านี้ซึ่งเขาไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นไปปรับฟ้อง รับฟัง case by case ถ้าเขาไม่รับ มันก็ลำบากคนก็คาดหวังว่าคุณเป็นกรรมการสิทธิทำไมคุณไม่รับเรื่องการถูกละเมิด เป็นไปได้ไหม ที่มีกลไกอย่างเช่นให้เขามี referral power เขาส่งให้ตำรวจ ตำรวจ fast track ให้หน่อย และมีอำนาจในการที่จะให้ตำรวจตอบเขาภายในกี่เดือนว่าเรื่องนี้ไปถึงไหนเขาเป็นผู้ติดตาม แค่นั้นเอง เราสื่อต่อสาธารณะเขาก็จะได้ happy แต่ไม่ต้องไปทำเองไม่ใช่ไป deal กับ case by case แต่ที่ผ่านมานะใน ๒ ชุดและชุดปัจจุบันด้วยดิฉันคิดว่าการสื่อสารกับสังคมน้อยเกินไป หน้าที่เขา คือต้องสื่อสารกับสังคมเยอะ ๆ ที่นี้ในช่วงหลังเห็นคุณภุมรัตน์บอกว่าดีขึ้นใช้ใหม่คะท่านประธาน

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

วิชชุดา ๔/๕

ดิฉันคิดว่าอันนั้นก็ไปถูกทางเพราะว่าการเสนอให้สาธารณะทราบเป็นการ educate สังคมไปด้วยว่าอะไรที่เราทำได้ ไม่ได้ อะไรคือการละเมิด อะไรไม่ใช่ละเมิด แต่มันต้องมีอะไรไม่อย่างนั้นเหมือนเขาอาจจะรู้สึกว่าการทำหน้าที่ไม่ได้เต็มที่เขาก็จะรู้สึกว่าเขากพร่องในหน้าที่ จะเป็นไปได้ไหมว่ามีเวทีให้เขาหรือว่าเราบังคับเขาเลยเป็น fight บังคับคุยกับสังคมเดือนละ ๑ ครั้งหรืออะไรทำนองนี้หรือว่ายิ่งดีกว่านั้นเอาคนในสื่อเข้าไปเป็นคนหนึ่งคนที่มิบบทบาททางสื่อไม่ว่า media ชนิดไหนก็ได้ให้เป็นกรรมการสิทธิด้วยเพราะว่าเขาอ่อนมากที่ผ่านมา อ่อนมากในการสื่อสารกับสังคมดิฉันก็ไม่เข้าใจว่าทำไมไม่ค่อยสื่อเขาบอกว่าสื่อไม่ฟังเขา นอกจากเป็นเรื่องอย่างเช่นตากใบสื่อก็อาจจะมาทำข่าวแต่เรื่องอื่น ๆ เขาบอกว่าคนไม่สนใจแล้วก็รัฐบาลในอดีตก็ไม่ friendly กับเขาอันนั้นก็ความจริง และถ้าไม่ให้ความสำคัญกลับมาเรื่องของ public side ของเงินในอดีตเคยได้เงิน ดิฉันก็เข้าใจว่าไม่ให้เงินอีกเพราะว่าเขาทำอย่างนี้มีกรรมการสิทธิคนหนึ่งไปพิมพ์หนังสือของตัวเองเป็นตั้งเยอะแยะเต็มห้องเลย แล้วก็ไปขายหรือไม่ทราบภรรยาของตัวเองมาทำงานในนั้นด้วยอะไรต่อมิอะไรยุ่งไปหมดเลย แม้กระทั่งการแบ่งแยกระหว่างส่วนตัวกับส่วนรวมยังแบ่งไม่ค่อยได้ แล้วจะมีอะไรแบบนี้ แล้วก็ทะเลาะกันคนอื่นก็มาเห็นไม่ชอบใจก็เลยทะเลาะกันระหว่างกรรมการกันเอง ทีนี้ถ้าสมมุติว่าเจ้าหน้าที่ก็เลยดูถูกกรรมการด้วยเข้าไปเพราะทำตัวแบบนี้ เพราะฉะนั้นในตรงนี้นั้นมันอาจจะต้องมีใน fight บังคับเรื่องอะไรหรือเปล่า job description ของเขาต้องชัดเจนมาก ๆ แต่ดิฉันเห็นด้วยกับคุณภัทระว่าต้องมีอะไรให้ในยุคปฏิรูป บทบาทหน้าที่ อำนาจ ถ้ามีบทบาทหน้าที่ อำนาจไม่มีในการทำอะไรเลยเดี่ยวคนดี ๆ ไม่มาสมัครรู้สึกว่ามีแล้วไม่ active ทำอะไรไม่ได้ ไม่มีประสิทธิภาพมันต้องมีอะไรบางอย่างแต่ที่สำคัญที่สุดคือยกระดับมาตรฐานคุณภาพความรู้ความเข้าใจของสังคม แต่ไม่ใช่พิมพ์หนังสือแล้วไม่ได้แจกไม่รู้จะไปแจกใครมันก็เสียเงินแต่ต้องมีอะไรให้ proactive มากขึ้น issue ใหญ่ ๆ อาจจะเป็นเพราะเหตุนี้หรือเปล่าเขาต้องการมีผู้ทรงคุณวุฒิของเขาเป็นพิเศษ ดิฉันไม่ค่อยแน่ใจเพราะตัวเองไม่ค่อยมั่นใจตัวเองก็เลยอยากมีผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ซึ่งตัวเองต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทำไมต้องไปเอาคนอื่นมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดิฉันก็ไม่เข้าใจค่ะ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ประเด็นคล้าย ๆ กันกับที่คุณภัทระกับอาจารย์จรีพุดผดุมดูในมาตรา ๒๓ หน้าที่และอำนาจ ข้อ ๑ มันพุ่งเป้าไปในกรณีที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนในเมืองไทยแล้วก็รายงานข่าวมันไม่ค่อยที่จะไป link กับต่างประเทศเลยที่ว่าเขา

มีหน้าที่อันใดอันหนึ่งคือว่า monitor คือตรวจสอบแล้วก็การรายงานข่าวเท็จแล้วก็ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงหรือบิดเบือนทำให้ประเทศชาติของเราเสียศักดิ์ศรีแล้วก็เสียเกียรติภูมิในกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ เรื่องโรฮิงจาบ้าง เรื่องของอะไรบ้างเขาไม่ได้มา monitor แล้วก็พยายามที่จะไป reactive หรือ proactive เลยกรณีนี้ที่จะไปแก้ข่าวให้กับสื่อต่างประเทศหรือว่าองค์การระหว่างประเทศเขาไม่มี ที่นี้เราไปตรวจดูแล้ว ๘ ข้อไม่มีเลยที่ว่าเขาจะพยายามที่จะแก้ข่าวหรือ counter หรือการรายงานข่าวที่บิดเบือนหรือว่าไม่ตรงข้อเท็จจริง รายงานสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยที่ถูกกล่าวหาว่าเราละเมิดสิทธิมนุษยชนเขาจะพุ่งเป้ามาแต่เรื่องของภายในเท่านั้น ต่างประเทศเขาไม่ค่อยจะ active เท่าไรก็อยากจะให้เติมในกรณีที่ว่าเขามีหน้าที่ที่จะต้อง monitor ตรวจสอบข่าวแล้วแก้ข่าวให้ทันท่วงทีด้วย อันนี้มันถึงเป็นข้อมูลที่ต่างประเทศเขาจะไม่ได้ทำอะไรเลยจากกรรมการสิทธิเขาก็ไปหาเองจากเอ็นจีโอต่าง ๆ องค์กรต่างประเทศต่าง ๆ ในประเทศไทย ทำให้เราขาดผลประโยชน์ที่ควรจะได้ในการไม่รักษาสีทธิของเราถึงถูก downgrade ลงมา เพราะฉะนั้นอยากให้เขามีหน้าที่อันหนึ่งคือว่าจะต้องตรวจสอบข่าวแล้วก็แก้ข่าวให้ข้อเท็จจริงแก่ต่างประเทศไม่ว่าในสื่อต่าง ๆ วิทยุ โทรทัศน์ หรือว่าออกแถลงการณ์ต่าง ๆ ให้ทันกับข้อเท็จจริงอยากจะให้เติมข้อนี้ด้วย

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตต่อจากท่านรองประธานคือผมคิดว่าถ้าเราไปเขียนในเชิงแบบเดิมคือว่าให้เขาไปแก้ข่าวหรือรักษาผลประโยชน์ของประเทศเรา อ้ายนี้เราจะเกิดศึกอีกรอบหนึ่งกับพวกในสังคมแล้วก็อ้างต่างประเทศมา แต่ผมคิดว่าทำอย่างที่ท่านอาจารย์จัวร์ว่าทำ job description ของเขาให้มันชัดเจนไปในกระบวนการอะไรสักอย่าง เช่นว่าเขาจะต้องทำการศึกษาคือจะต้องบอกว่าต้องรายงานเรื่องปัญหาสิทธิมนุษยชนที่ข้ามชาติหรือว่ามีปัญหาอะไรอย่างนี้ให้กับสังคม คือว่าในรอบปีต้องทำอย่างนี้หรือว่ามีกรรมการแบบนี้ผมว่าอย่างนี้แล้วไปใส่ในตัวกระบวนการของการ report ว่าที่ท่านอาจารย์ว่าถ้าไม่ report ตามเวลานี้แล้วก็อันโน้น อันนี้ ทั้งเลขาธิการ ทั้งกรรมการไปให้หมด ผมว่าอันนี้แนบเนียนแล้วมันไม่เขียนได้ ๆ เราก้ไปเพิ่มตัวอะไรสักตัวหนึ่งให้เขาอำนาจที่เขาขอมันไม่อยู่ในที่ที่มันควรจะเป็น เราก้ไม่ให้ แต่ว่าเราให้ไปอยู่ในที่ที่ควรจะเป็นแต่ว่าเพิ่มอะไรสักอันหนึ่งผมก็ยังไม่ออกที่ท่านอาจารย์จัวร์ว่า

นายเจียรชัย ณ นคร : ไม่ทราบว่ามันเป็นไปได้ไหมครับอาจารย์ คือว่าถ้าเรายึดเอามาตรา ๒๔๗ เป็นหลักแล้วให้ทางคณะกรรมการไปลองเขียนดูโดยปิดตาไม่ดูของเขาก่อนว่าอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๔๗ ในการทำงานจริงมันจะทำงานอย่างไร เสร็จแล้วก็มาเทียบดูว่าอะไรที่มันหายไปจะได้ไหมครับถ้าเป็นอย่างนั้น คือผมมีความรู้สึกว่าตอนนี้บางประเด็นที่เราคุยถ้าดูจากที่เราเขียนในมาตรา ๒๔๗ มันจะเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่กฎหมายบัญญัติ แต่ว่าหน้าที่หลักก็คือ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ตรงนี้มันต้องมีการเขียนในส่วนของรายละเอียดเพราะเราต้องไปออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ทีนี้ไปเขียนกฎหมายในส่วนละเอียดของ (๑) เช่นตรวจสอบและรายงานข้อเท็จจริงต่อหน่วยงานของรัฐ ทำรายงานประเมินผลสถานการณ์ แนะนำมาตรการ ตัวนี้คือไปเขียนรายละเอียดตรงนี้ออกมาว่าในมุมมองของเราเพราะเรากำลังปรับบทบาทเขาใหม่ว่าเขาควรต้องทำอะไร คือผมมีความรู้สึกอย่างนั้นนะครับ จริง ๆ แล้วผมเองไม่ค่อยสนใจมากเท่าไรกับการที่เขาจะได้รับการรับรองจากต่างประเทศ เกรดเอ เกรดบี อะไร ผมก็ไม่ค่อยได้สนใจ คือจริง ๆ ถ้าเกิดเขาทำหน้าที่ให้กับสังคมของเราเองไม่ดีพอผมก็คิดว่าถ้าไปคิดแต่จะอัพเกรดตัวเอง คือผมฟังวันนั้นที่น้ำหนักส่วนหนึ่ง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ โดยประมาณก็จะไปพูดถึงเรื่องของการที่ตัวเองถูกลดเกรดแล้วก็วิ่งไปเวียนมาอยู่อย่างนี้ ผมคิดว่าบางทีมันอาจจะไม่ค่อย work เท่าไรก็เลยคิดว่าถ้าเกิดเราเดินตามมาตรา ๒๔๗ ของเราจะได้ไหมครับ

ประธาน : ที่เรากำลังพูดอยู่กำลังพูดกันเพื่อหาข้อยุติในเชิงหลักการแล้วก็รายละเอียดที่เขาเอาไปเขียนเอง ผมคิดว่าในหลักการเราก็ต้องยึดตามรัฐธรรมนูญแล้วก็เปลี่ยนวิธีคิดของเขาเสียใหม่จากการนั่งรอรับคำร้องเรียนเป็น case by case เป็นการศึกษาสถานภาพ สถานการณ์ของประเทศหรือสังคมเป็นส่วนรวม และถ้าจะเป็นระดับตำบล อำเภอ หมู่บ้าน หรือจังหวัด หรือทั้งประเทศก็แล้วแต่ แต่ไม่ใช่รอรับการร้องเรียน การร้องเรียนอาจจะไม่ได้เป็นของแถมไม่ใช่ของหลัก คราวนี้เมื่อไปพบแล้วแทนที่จะไปฟ้องร้องคดีหรือจะไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ ผมคิดว่าสิ่งที่เขาควรทำก็คือเขาควรทำรายงานที่มันชัดเจนไม่ยืดเยื้อ รายงานเป็นปึก ๆ อย่างที่ทำ ๆ กันมันไม่มีใครอ่านมันต้องบอก pinpoint ลงไปเลยว่าบัดนี้มันมีเหตุอย่างนี้ ๆ เพราะอย่างนี้ ๆ แล้วควรแก้อย่างนี้ ๆ แล้วส่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและถ้าหน่วยงานนั้นเห็นด้วยต้องทำภายในเท่านั้นเท่านั้นวันอันนี้ถ้าเห็นด้วยที่จะให้ ถ้าไม่เห็นด้วยต้องชี้แจงกลับมาว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรแล้วก็คุยกันจนหาจุดยุติ ถ้าเอาไปแล้วเก็บไว้เฉย ๆ ให้ถือว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

วิชชุดา ๔/๘

หน่วยงานนั้นละเลยการปฏิบัติหน้าที่แล้วให้แจ้งให้ ป.ป.ช. ทราบ เพียงเท่านั้นอาวุธคุณมีแล้วคุณก็ไม่ต้องไปยุ่งกับชาวบ้านเขา หน่วยงานเขาก็ไม่ต้องเดือดร้อนมาก โอเคได้รับรายงานปืบเขาก็ต้องรีบอ่าน พออ่านแล้วก็รู้ว่าเรื่องนี้มันน่าจะไม่จริงหรือวิธีปฏิบัติมันเป็นอย่างนี้ มันติดขัดด้วยอย่างนี้ ถ้าติดขัดด้วยอย่างนี้ก็ต้องแก้กฎหมายก็จะต้องรีบเสนอแก้กฎหมายคือเขียนตรงนั้นให้มันเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทำนองเดียวกันว่าทำรายงานไม่เสร็จก็ต้องไปทั้งหมดคือทำด้วยลักษณะอย่างนี้ ผมคิดว่าเขาก็จะมีเหมือนกับไม้เรียวของเขาอยู่ในตัวแต่ว่าไม่ใช่ไม้เรียวเที่ยวไปยุ่งกับใครต่อใคร เขาไปหมด

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ถ้าอำนาจในการ warning หรือ pinpoint ถ้าทำเป็นขั้นจะดีไหมครับ ตอนแรกผมก็กังวลเรื่องการรักษาพยาบาลเจ็บป่วยแต่คิดไปคิดมาผมว่ามันเป็นประเด็นเหมือนกัน สมมุติว่าเราลงไปดูที่ตากใบแล้วเจอว่ามีปัญหาแบบนี้ผมคิดว่าน่าจะให้อำนาจเขาเหมือนกันว่าเขาน่าจะเตือนไปยังหน่วยงานเราอาจจะ fix ไป อาจจะไม่ใช่สกอ. นั้นแต่อาจจะเป็นจังหวัดหรืออะไรเพื่อให้เป็นขั้นไป ถ้าไฟแดงไฟเขียวอันตรายเร่งด่วนมัน emergency มันควรจะบอกไประดับนี้ ถ้าสุดท้ายก็คือรายงานประจำปีของเขาหรือเราอาจจะบอกว่าถ้ามันจำเป็นควรจะให้มีปีหนึ่ง ๓ ครั้ง อะไรก็แล้วแต่เราก็ใส่เข้าไป แต่ผมเห็นว่ามันมีความจำเป็นอยู่ว่าถ้าเขาไปรอกคนเดียวอำนาจในการที่จะไม่มีใครฟังเขามันมีโอกาสที่เป็นไปได้สูง แต่ถ้าเขาเตือนได้เป็นขั้นเราให้เป็นจุดมุ่งที่เขาจะเตือนได้ชัดเจนผมว่าอันนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์

ประธาน : เชิญครับ

นายภุมรัตน์ ทักษาดิพงษ์ : อาจารย์ครับ ผมคิดว่าทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเขามีเรื่องที่จะทำระดับชาติค่อนข้างเยอะทีเดียว เรื่องใหญ่ ๆ อย่างกราบเรียนอาจารย์จूरี่ด้วยนะครับ เรื่องใหญ่ ๆ ระดับชาติมันจะมีอยู่ ๒ เรื่องหลัก อันแรกคือ human trafficking อันนี้เป็นที่สนใจของทั่วโลกเลย แล้วบ้านเราก็มีปัญหาอันนี้เยอะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราเจอที่สหภาพยุโรปเขากดดันเรามา IUU อันนั้น human trafficking โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจการประมงนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งนะครับ นอกเหนือจากนั้นอย่างพวกค้าประเวณีที่ต่างชาติเข้ามาค้าประเวณีในบ้านเรานั้นเป็นสถานการณ์ที่เขาสามารถที่จะศึกษาและทำรายงานระดับชาติแล้วให้แก้ปัญหาระดับชาติได้ อย่าไปทำ case by case ถ้าทำ case by case สุ่มลึนธิปริณาไม่ได้ แล้วนอกจากนั้นก็มีกรรมการผู้หญิงท่านหนึ่งซึ่งสามิท่านโดนอุ้มท่านก็ศึกษาในเรื่องนี้ค่อนข้างเยอะ

แล้วก็เรื่อง enforced disappearance มันเป็นเรื่องที่อยู่ในสหประชาชาติ แล้วบ้านเราในช่วงที่รัฐบาลบางชุดมีการอุ้มข่มขู่กันมากเกินไปแล้วอย่างไม่แคร์สังคมด้วย แล้วอย่างที่เราไปเจอที่ทางภาคอีสานที่บางแห่งไปเจอนั่งยางกันเป็น ๑๐ รายแบบนี้มันเกิดอะไรขึ้น ในภาคใต้ระยะหนึ่งอุ้มข่มขู่เป็นว่าเล่นนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ human trafficking มีเรื่องที่จะทำอยู่เยอะเป็นเรื่องระดับชาติแล้วก็สามารถที่จะเสนอหามาตรการในการป้องกันอะไรต่าง ๆ ได้

ประการที่ ๒ อันหนึ่งก็คือในเรื่องของ human smacking อันนี้บ้านเราคนนิยมมามากแล้วพอมารู้สึกว่าอะไรก็มาโยนภาระให้กับรัฐบาลหาว่าเราละเมิดสิทธิมนุษยชนของคนที่เขาอพยพลี้ภัยหรือจะอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าอายนี้มันเป็นเรื่องใหญ่ที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศเรา ถ้าเขาทำได้อย่างนี้ผมว่าเขามีงานทำแล้วก็เป็นเรื่องใหญ่ ๆ ด้วยไม่ใช่ case by case และนอกจากนั้นในการรายงาน ๓ เดือน หรือรายงาน ๖ เดือน หรือประจำปีก็แล้วแต่ผมสังเกตดูรายงานของกระทรวงการต่างประเทศของอเมริกันซึ่งเขาได้รับรายงานประจำเดือนจากสถานทูตอเมริกันทั่วโลกว่าประเทศไทยมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอะไรบ้าง แต่แต่ละปีกระทรวงการต่างประเทศจะทำรายงานสิทธิมนุษยชนของโลกเสนอต่อรัฐสภาเขา ที่นี้มันมีการลงโทษตรงนี้ก็ถือว่าถ้าประเทศไทยถูกรายงานว่ามีคดีละเมิดสิทธิมนุษยชนมากรัฐสภาเขาจะเสนอให้กระทรวงการต่างประเทศตั้งงบประมาณความช่วยเหลือลงมา มันมีเครื่องมือที่จะทำไหมครับ -----

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ฉันได้อ่านนั้นในกรณีของเรา ถ้าเกิดคณะกรรมการชุดนี้ทำดี ๆ แล้วก็เกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรมใดที่ไม่ดูแลในเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน ก็สามารถที่จะเป็นข้ออ้างในการที่จะลดงบประมาณอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ได้ แล้วก็บังคับให้มีการดำเนินการในการป้องกัน ระงับ ยับยั้ง แก้ไขในเรื่องสิทธิมนุษยชน การละเมิดสิทธิมนุษยชนให้ดีขึ้น นอกจากนั้นผมเห็นด้วยกับท่านสุพจน์ ก็คือว่าบางทีบอกว่าแกไม่มีหน้าที่ที่จะไปค้นหาความจริงหรือแถลงตอบโต้ เป็นหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศอยู่แล้ว แน่ครับ กระทรวงการต่างประเทศมีหน้าที่ที่จะชี้แจงนั้นอย่างหนึ่ง แต่เขาในฐานะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติถ้าเขาพูดอะไรตรงนี้มีน้ำหนักที่จะเรียกว่าพูดกันตรง ๆ เลยถ้าเราทำเลวเราก็อเลว แต่ถ้าไม่ได้เป็นไปตามนั้น คุณก็ต้องชี้แจงได้ มีสิทธิที่จะช่วยเราชี้แจงได้ ไม่ใช่ว่าอยู่เฉย ๆ แต่เท่าที่ผมดูมาทั้งหมด ศึกษาทั้งหมด ผมเกรงว่าประเด็นของเขา คือเขาต้องการขยาย secretariat ของเขาให้ใหญ่มากขึ้น ประเด็นอยู่ที่ตรงนี้ ขยายอำนาจ และขยายสำนักเลขาธิการ

ประธาน : จำเป็นก็ขยายไปจะได้ไม่ต้องตั้งอนุกรรมการ คือที่ทำงานแล้วภาคเอกชนเข้ามา เราจะสังเกตเห็นว่าจะมีการตั้งอนุกรรมการกันมาก เสียจนในที่สุดทำงานไม่ได้ทุกอย่างติดไปหมดเลย ที่นี้อันนี้ก็เหมือนกัน เวลานี้ส่วนใหญ่ secretariat มักจะแยกตัวออกจากตัวองค์กรหลัก แล้วก็มักมีเรื่องที่วัฒนธรรมไม่ดีจะต่างคนต่างทำงาน ต้องเขียนอย่างไรให้รู้ว่า secretariat มีชีวิตอยู่ได้เพราะมีองค์กร เวลานี้หลายแห่งองค์กร secretariat เป็นนายองค์กรอย่างของ ปปง. ก็ใช่ มี secretariat ที่เป็นนายองค์กรอยู่คนเดียวคือแบงก์ชาติ เพราะว่าตัวประธานเดิมเขาให้ผู้ว่าแบงก์ชาติเป็นประธาน เดียวนี้เขาเปลี่ยนแล้วใช้ใหม่

นายอัชพร จารุจินดา : เปลี่ยนเป็นบุคคลข้างนอก แต่ผู้ว่าเขาก็ยังเป็นรองประธาน แล้วก็ยังเป็นบอร์ดใหญ่ ๓ คณะ

ประธาน : เพราะฉะนั้นตรงนั้นก็ต้องแก้ คือหมวดที่ว่าด้วยเรื่องการร้องเรียน การตรวจสอบของเขาเปลี่ยนใหม่หมดเลย เปลี่ยนเป็นว่าหน้าที่หลักของเขาคือออกไปแสวงหาข้อเท็จจริง เสนอแนะ แล้วก็แจ้งต่อหน่วยงาน ส่วนเรื่องการร้องเรียนเป็นเรื่องจับจ้อย ถ้าบังเอิญรู้มาเพราะการร้องเรียนก็รับไว้ได้ คือถ้าความปรากฏจะปรากฏด้วยวิธีไหน จะด้วยวิธีร้องเรียนด้วยวิธีอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ หรือไปเจอเอาเองอะไรพวกนี้ก็ทำได้ทั้งนั้น ไม่ต้องมีพิธีรีตอง เชิญครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ท่านพูดถึงเรื่อง secretariat ก็มีปัญหาที่ว่าองค์กรอิสระแทบทุกองค์กรมีปัญหาเรื่อง secretary general จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ

ประธานองค์กรนั้น ๆ แล้วประธานองค์กรนั้น ๆ ก็จะมีอำนาจให้คุณให้โทษต่อ secretary general หรือเลขาธิการ ซึ่งเท่าที่ผ่านมาองค์กรนี้ กสม. มีปัญหาระหว่าง secretariat กับประธานองค์กรมาก จนกระทั่งคนนั้นก็ถูกเลิกจ้างไป แล้วก็ในบางกรณี secretary general เลขาธิการจะเป็นผู้ครอบงำประธานด้วยเข้าไปในกรณีที่ประธานองค์กรนั้นทำงานไม่เป็น หรือว่าอ่อนมาก ก็ถูก secretary general พยายามจะครอบงำ อันนี้ก็เห็น ๆ อยู่ ที่นี้ผมก็คิดว่าถ้าการที่ประธานองค์กรนั้น ๆ จะมีอำนาจให้คุณให้โทษต่อเลขาธิการในเรื่องของการแต่งตั้ง ในเรื่องของการขึ้นเงินเดือน ในเรื่องของบุคลากรต่าง ๆ ถ้าเราสามารถแยกไม่ให้เลขาธิการขึ้นตรงต่อประธานองค์กรนั้น ๆ โดยให้ตั้งเป็นรูปของบอร์ด โดยให้ผ่านบอร์ดในการที่จะให้คุณให้โทษ หรือว่าการขึ้นเงินเดือน การแต่งตั้งบุคลากร แต่งตั้งอะไรต่าง ๆ ก็จะลดอำนาจของประธานองค์กรได้บ้าง จะได้ไม่ทำให้การประสานงานต่าง ๆ secretary general จะต้องขึ้นอยู่กับประธานองค์กรได้อย่างเดียว เราทำเป็นรูปบอร์ด หรือว่าให้ผ่านในรูปของคณะกรรมการต่าง ๆ จะทำให้การทำงานอาจจะไม่ต้องไปขึ้นกับประธานองค์กรอย่างเดียว เท่าที่เห็น ผมก็มีประสบการณ์แล้วก็ได้รับรู้อะไรบ้างอย่างในองค์กรอิสระหลายองค์กรซึ่งมีปัญหาครับ

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ขอบคุณครับท่านประธาน พอตีฟังท่านภุมรัตน์พูดถึงกรรมการสิทธิมนุษยชนบางท่านขึ้นมา ผมก็เลยมีความคิดที่จริง ๆ อยากจะพูดเรื่องนี้มานาน อาจจะไม่ใช่เรื่องขององค์กรด้านเลขาธิการ แต่ว่าเป็นตัวกรรมการเอง คือผมต้องยอมรับว่าในอดีตที่ผ่านมาถ้าไม่มีคนนี้เข้ามาเป็นกรรมการเราก็จะไม่เห็นปัญหา เพราะผมมองว่ากรรมการบางส่วนมีความทับซ้อนเรื่องผลประโยชน์ในการใช้องค์กรในการขับเคลื่อนเพื่อตนเองอยู่บ้าง ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย คือความรักใคร่ ความห่วงหาของคนที่ตัวเองรักก็เป็นสิ่งหนึ่ง แต่ว่าเมื่อตัวเองมา มีบทบาทเป็นกรรมการ แล้วผมพบว่าหลายครั้งตัวบุคคลที่เป็นกรรมการบางท่านได้ใช้องค์กรของตัวเองในการขับเคลื่อนเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองในเรื่องที่เราต้องยอมรับว่าคนหายในประเทศไทยไม่ได้มีเฉพาะจอห์นนี่ ไม่ได้มีเฉพาะทนายหรือใครก็ตาม แต่ปรากฏว่า ๓-๔ คน กลายเป็นตัวชูโรงในการที่จะขับเคลื่อนองค์กรสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่ตัวเองเมื่อเข้ามา มีบทบาทตรงนี้ ผมคิดว่าถ้าจะทำได้โดยการส่วนตัวก็มีโอกาสทำได้ แต่ว่าถ้าจะใช้ภาพขององค์กรในการขับเคลื่อนเพื่อผลประโยชน์ตรงนี้ ผมก็คิดว่าเราอาจจะต้องมาคำนึงถึงในแง่ของรายละเอียดตรงการร่างกฎหมายตรงนี้ว่าจะมีข้อกำหนดในเชิงจริยธรรมหรือในเรื่องของการทับซ้อนแห่งประโยชน์อะไรหรือไม่ เพราะว่าภาพหลัง ๆ ชัดขึ้นเรื่อย ๆ ครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ดวงใจ ๕/๓

วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ประธาน : ตามหลักการนี้แล้วก็ไปแก้ดูเอา แล้วก็เผื่อท่านใดมีอะไรที่จะฝาก
ก็โน้ตไปให้เขา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มีอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องแรกคือในหมวด ๖ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ
ที่ท่านจรีได้พูด วันนั้นผมก็ได้อภิปรายเรียนต่อคณะกรรมการ กสม. ไปแล้ว ซึ่งในที่สุดเขาก็
ค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าให้ตัดออกไปเรื่องผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ในหมวด ๖ กับอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องที่ ๒
คือเรื่องในบทเฉพาะกาล เพราะว่าในร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓ การดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไป
ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยองค์กรนั้น ๆ ที่นี้ในของ กสม. ในมาตรา ๗๗
ให้กรรมการดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ อันนี้หาหรือว่าในหลักการนี้จะอย่างไรครับ เพราะคงจะเกี่ยวกับองค์กรอื่นด้วย

ประธาน : อันนี้พูดแล้วเดี๋ยวดีใจหรือตกใจเป็นลมตายกันเสียก่อนถึงเวลา
ผมกำลังให้เขาไปตรวจคุณสมบัติ คุณสมบัติของกรรมการองค์กรอิสระทุกคน ตอนนี้ได้มาแล้ว กำลัง
จะให้เขาไปเทียบ อาจจะเทียบเป็นว่าคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญของแต่ละองค์กร แล้วก็ไปเช็ค
แต่ละคนว่าครบหรือไม่ครบ ถูกหรือไม่ถูก แล้วเดี๋ยวค่อยมาดู เพราะว่าคุณสมบัติที่เรากำหนดไว้ใน
รัฐธรรมนูญขยับขึ้น สูงขึ้น แล้วเวลาก็จะน้อยลงใช่ไหม กับของ กต. ๗ ปีเท่าเดิม พูดถึงปัจจุบัน
๗ ปี ป.ป.ช. ก็ลดมาเหลือ ๗ ปีเหมือนกัน เพราะเราเอา ๗ ปีหมดแล้วใช่ไหม คณะกรรมการ
แทนที่จะได้ ๖๕ ปี องค์กรอิสระเขาเลยคิดว่าเราหมด เพราะเราไปลดอายุเขา โอเคให้ไปยกร่าง
ตั้งคณะกรรมการให้ จะเอาใครบ้างก็ไปดู วันนี้ก็ได้เรื่อง

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เขาบอกว่าจะประชุมเช้า กต. วันที่ ๖ กันยายน ๒ ฉบับ
วันอังคาร

ประธาน : เราไม่ได้รออันนั้น เราจะขอร่างเขามา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : จะเอาร่างภายในก่อนใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวผม
โทรศัพท์ถาม

ประธาน : ขอร่างมาดูหน่อย แล้วเราจะดูจากอันนั้น แล้วเราจะถือว่าเราร่างเอง
เราจะไม่บอก กต. ถ้าเราปล่อยเรื่อยเปื่อยไปพอถึงรัฐธรรมนูญประกาศเราลิ้นห้อย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : กฎหมายลูกประกอบรัฐธรรมนูญขององค์กรต่าง ๆ
รวมทั้งศาลรัฐธรรมนูญด้วย เราจะเอาระเบียบภายในเขามาดูด้วยหรือเปล่า เพราะว่าบางอย่าง
จะไป link กันกับกฎหมายลูก

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

ดวงใจ ๕/๔

ประธาน : คืออะไรที่บอกว่าให้เขาไปออกกฎ กติกา เราก็ต้องออกกฎ กติกามาดู
นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพราะตอนที่เรามีหนังสือไป ผมไม่แน่ใจว่าทางนี้เขียนไป
หรือเปล่าว่าและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายภายในที่เกี่ยวข้อง ระเบียบภายในที่เกี่ยวข้อง
ด้วยหรือเปล่า มีใช้ไหมครับ

ประธาน : เราไม่ได้ขอ เราบอกเขาว่าให้เขายกร่าง

นายภัทร คำพิทักษ์ : ขออนุญาตครับ คือครั้งแรกขอให้เขาจัดทำร่าง พ.ร.บ.
ประกอบใช้ไหมครับ ตอนหลังก็มาให้ท่านประธานเซ็นอีกฉบับหนึ่งที่ว่าขอไฟล์พร้อมทั้งกฎ
ระเบียบของเขาด้วย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : สปท. ส่งร่างกฎหมายลูก ๔ ฉบับมาให้ ตามข่าวนี้
ไม่ทราบว่าส่งมา ยังไม่เห็น

ประธาน : ใครว่างพรุ่งนี้มีพระราชทานเพลิงศพ พลเอก นิวัติ ๑๗.๐๐ น.

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ เราจะไปนั่งใกล้ ๆ กันไหมคะ เพื่อว่า
มีอะไรส่วนหนึ่ง ไม่อย่างนั้นไปบางที่เว้งว่าง ท่านสมาชิกอยู่ด้วยกันอบอุ่นดี

ประธาน : คนที่ไปในงานส่วนใหญ่ก็อยู่ในแวดวงที่พวกเรารู้กันเสียเป็นส่วนใหญ่

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ถ้าช่วงนี้มีใครมาถามเรื่อง
ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประพันธ์กับท่านอภิชาติพิตมากนะครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ไม่ทราบว่าศาลรัฐธรรมนูญเขาจะสั่งอะไรเมื่อไร แล้วก็
วันสุดท้ายของเราคือวันที่ ๘ กันยายน

ประธาน : แต่เราส่งไปแล้ว เราถือว่าเราส่งแล้ว เขาจะทำเมื่อไรก็ความผิด
ของเขา

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เขาจะประชุมวันที่ ๗

ประธาน : เอาวันที่ ๖ แล้วกัน เพราะว่าวันที่ ๕ ผมต้องไปงานพระราชทาน
ปริญญาที่ธัญบุรี โอเคครับ ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๔

สำนักกรายงานการประชุมและชวเลข